

Mladým architektům, a nejen jim, se nelíbí absence otevřených soutěží [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

Územní plány by měly povinně dbát na zdržování vody v krajině [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.08.2018, Zdroj: nase-voda.cz, Autor: Nina Havlová, Návštěvnost: 23 458, Vydavatel: Nature media, s.r.o.

Praha utajeně připravuje výstavbu galerie na pražském Stalinu. Využít chce projekt z roku 2012

[URL](#)

[WEB](#), Datum: 29.08.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Matěj Beránek, Návštěvnost: 44 272

Architektonická soutěž na dopravní terminál zná tři vítězné návrhy [URL](#)

[WEB](#), Datum: 29.08.2018, Zdroj: orlicky.net, Návštěvnost: 94 082

V Máslovicích mají opět parádní hospodu. K obnově jí pomohl požár [URL](#)

[WEB](#), Datum: 29.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Lenka Weberová, Návštěvnost: 65 280 239

Vztah oprávnění autorizovaného architekta a autorizovaného inženýra [URL](#)

[WEB](#), Datum: 28.08.2018, Zdroj: epravo.cz, Autor: Cz Sběrka, Návštěvnost: 345 938, Vydavatel: epravo.cz, a.s.

Pokud chceme přežít horka ve městech, musíme začít měnit vzhled měst hned, říká architekt

Petr Lešek [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

O Macharově náměstí rozhodne referendum

[TISK](#), Datum: 27.08.2018, Zdroj: Vaše 6 +1, Strana: 7, Vytištěno: 56 000, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Rubrika: Causa

Obsahové duplicity: 31.08.2018 - nasregion.cz [URL](#)

Repre má naději na citlivou rekonstrukci

[TISK](#), Datum: 24.08.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 1, Autor: ZUZANA MENDLOVÁ, Vytištěno: 820 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Mostecko

Ve finále ceny Architekt roku 2018 je pět osobností [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.08.2018, Zdroj: estav.cz +5, Návštěvnost: 0

Obsahové duplicity: 20.08.2018 - artalk.cz [URL](#), 19.08.2018 - idnes.cz [URL](#), 15.08.2018 - stavebnictvi3000.cz [URL](#), 14.08.2018 - archiweb.cz - [URL](#), archiweb.cz - [URL](#)

Koncertní síň pro Ostravu za 1,5 miliardy navrhnu světoví architekti [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.08.2018, Zdroj: idnes.cz +1, Autor: Ivana Lesková, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 23.08.2018 - Mladá fronta DNES

Zbourat a zapomenout?

[TISK](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: Týden, Strana: 62, Autor: Klára Čikarová, Vytištěno: 47 244, Prodáno: 54 841, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s., Rubrika: Kultura

Připravuje se nákladná rekonstrukce Staroměstské tržnice v Praze [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Náměstí Práce ve Zlíně a jeho proměny [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: artmap.cz, Autor: František Lýdie Gahura, Práce Ve Zlíně, Návštěvnost: 30 355

Městský architekt ovlivňuje rozvoj města. Ne všude ho ale mají [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: nymbursky.denik.cz, Návštěvnost: 68 859, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Chceme, aby vzniklo dobré místo pro život

[TISK](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 14, Autor: Jaroslav Nedvěd, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Kraj Plzeňský

Chystané projekty řada měst odkládá, stavební firmy nemají o zakázky zájem [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

TZ: Ve finále ceny architekt roku 2018 je pět osobností [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: artalk.cz +5, Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 23.08.2018 - estav.cz [URL](#) , 19.08.2018 - idnes.cz [URL](#) , 15.08.2018 - stavebnictvi3000.cz [URL](#) , 14.08.2018 - archiweb.cz - [URL](#), archiweb.cz - [URL](#)

Úpravy Jiráskova náměstí v Plzni [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

Praha změní v některých částech územní plán. K přidání pater domů bude stačit souhlas stavebního úřadu, pod parky nebudou moct být garáže [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: iHNed.cz +2, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové duplicity: 26.08.2018 - prazskypatriot.cz [URL](#) , 21.08.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#)

Postavme divadlo a mosty, říká hlavní architekt Českých Budějovic [URL](#)

[WEB](#), Datum: 18.08.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz +1, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 16.08.2018 - Mladá fronta DNES

Konec krbů, kančích kůží a paroží? Jak má vypadat česká chata pro 21. století? [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Tomáš Balej, Fam Architekti, Návštěvnost: 2 643 856

FAM Architekti zvítězili v mezinárodní soutěži na centrum národního parku v Anglii [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Oprava Repre není jistá. Obří investici mohou zastavit říjnové volby [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.08.2018, Zdroj: mostecky.denik.cz +1, Návštěvnost: 83 729, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 16.08.2018 - Mostecký deník

Lidé se bojí hluku a prachu, nový územní plán se jim nelíbí [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.08.2018, Zdroj: pardubicky.denik.cz, Návštěvnost: 127 041, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Jihlava dostala 12 návrhů na úpravu středového Masarykova náměstí [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.08.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz +1, Návštěvnost: 42 071

Obsahové duplicity: 15.08.2018 - archiweb.cz [URL](#)

5 designérů soutěží o zakázku na orientační systém Národního muzea [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.08.2018, Zdroj: czechdesign.cz, Návštěvnost: 60 665

Developeři jsou v Brně naštvaní na úředníky, že jim zdržují výstavbu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.08.2018, Zdroj: modernibrno.cz +4, Autor: Veronika Horáková Zdroj, Návštěvnost: 22 704

Obsahové duplicity: 14.08.2018 - 24zpravy.com [URL](#), idnes.cz [URL](#), regiony.impuls.cz [URL](#), 11.08.2018 - Mladá fronta DNES

Architekt roku už má pět finalistů, podívejte se na jejich projekty [URL](#)

[WEB](#), Datum: 14.08.2018, Zdroj: e15.cz, Návštěvnost: 4 428 212, Vydavatel: CN Invest, a.s.

Ministr kultury chce o otáčivém hledišti mluvit hlavně s občany [URL](#)

[WEB](#), Datum: 13.08.2018, Zdroj: archiweb.cz, Návštěvnost: 193 815

Bourání s Jurášem Lasovským: Na Vltavě by mohly plout multifunkční pontony místo nehybných lodí [URL](#)

[WEB](#), Datum: 13.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Začalo projektování nové podoby Štěpánčina parku v Prachaticích

[RÁDIO](#), Datum: 13.08.2018, Zdroj: Rádio Blaník - jih, Strana: 1, Provozovatel: MEDIA MARKETING SERVICES a.s.

StB týrala vězně v Uherském Hradišti elektrickým proudem. Z věznice má být muzeum [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.08.2018, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Šárka Kabátová, Návštěvnost: 8 085 896, Vydavatel: Mafra, a.s.

Praha by na stavbu bytů měla mít vlastního developera, myslí si odborník [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.08.2018, Zdroj: idnes.cz +2, Autor: Benedikt Lederer, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 10.08.2018 - Mladá fronta DNES, regiony.impuls.cz [URL](#)

Mladým architektům, a nejen jim, se nelíbí absence otevřených soutěží [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

Mladým brněnským architektům a urbanistům, sdruženým ve skupině GEN Brno, se nelíbí, že město chystá řadu velkých veřejných staveb za stovky milionů korun na desítky až stovky let bez otevřených architektonických soutěží. Problém se soutěžemi mají však i jinde.

„Místo otevřených architektonických soutěží se Brno chystá stavět tak, ‘aby to bylo’, bez ohledu na dopad do budoucnosti,“ tvrdí Gabriel Kurtis, zástupce skupiny GEN Brno a kandidát do zastupitelstva za Žít Brno.

Téma kvalitní architektury členové skupiny proto chtějí dostat do veřejné diskuse. Hodlají oslovit před volbami všechny politické strany a zjistit, jaký budou zaujímat postoj při tvorbě veřejných budov a prostranství.

Areál justičního paláce vznikl podle návrhu Centropjektu v Brně.

Zmíněnými stavbami bez soutěže, které chce město v nejbližších letech udělat, jsou atletická hala za 450 milionů, dostavba plaveckého stadionu Lužánky za 93 milionů, velodrom za 300 až 600 milionů, hokejová hala za 1,4 miliardy, fotbalový stadion za dvě miliardy, nový pavilon na výstavišti za půl miliard či vstup do zoo za 300 milionů.

„Problematický je také projekt nové centralizované radnice. Město koupilo hotový projekt CD Palace, který se dělal před 20 lety, a jen jej chce trochu upravit. Přitom radnice je symbol světské moci a má jít o reprezentativní budovu,“ řekl Kurtis.

Výhodou otevřených mezinárodních soutěží je podle architektů možnost získat řadu špičkových návrhů, které myslí nejen na kvalitní architekturu, ale i na stavební a provozní náklady.

„Pokud chceme v Brně navázat na kvalitní funkcionalistickou architekturu, je třeba začít u způsobu zadání a návrhu projektu. Kvalitní návrh může uspořit velké peníze ve všech fázích od přípravy po provoz,“ řekl Kurtis. Kvalitní veřejná architektura podle architektů nastavuje standardy i pro soukromé investory. „Špatných příkladů můžeme najít mnoho, za některé Brno ani nemůže, jako je například Justiční palác či Úřad práce u Heršpické,“ řekl Kurtis. Zmínil také současnou rekonstrukci Dominikánského náměstí, které se nakonec pouze předlažďuje, a teprve se přemýšlí, co na něm bude.

V Brně se dělaly otevřené soutěže výjimečně a zatím málokdy se dočkaly uskutečnění. Jde o nové nádraží pod Petrovem, o novou podobu Moravského náměstí, o revitalizaci nábřeží Svratky či nové sídliště Kaménky v Černovicích. „Dobry uskutečnený příklad je Slovanské náměstí, Zelný trh a divadlo Reduta,“ řekl Kurtis. Kancelář architekta města Brna dělá také takzvané vyzvané soutěže. „To je problém. Osloví jen vybrané architektky, a není tak možnost, aby se sešlo víc kvalitních nápadů,“ uvedl Kurtis.

Město obvykle argumentuje tím, že jde o velké zdržení, jde však obvykle nejvýše o rok. Druhým argumentem jsou odvolání architektů a další zdržení v přípravě. „Ale když je soutěž dobře připravená, nikdo se neodvolává,“ řekl Kurtis.

Architektonické soutěže v tuzemsku

Problém se soutěžemi je nejen v Brně. Třeba se nezdařilo vyhlásit soutěž na stavbu SEFO (Středoevropské fórum), o které usilovalo Muzeum umění Olomouc několik let. Jeho depozitáře by měly pojmout až 200 tisíc děl. Olomoucké muzeum totiž vlastní více než 91 tisíc sbírkových předmětů v hodnotě více než dvě miliardy korun. Náklady na stavbu včetně rekonstrukce staré budovy jsou 543 milionů korun.

Přitom mezinárodní soutěž se připravovala už v roce 2010, vedení muzea mělo vytipováno pět či šest významných architektonických kanceláří. Měli se jí zúčastnit architekti z České republiky i ze zahraničí. Nedošlo však k dohodě s Českou komorou architektů, a soutěž se proto neuskutečnila. Stavba bez soutěže by se měla začít stavět v roce 2021 až 2023.

Moderní koncertní síň v Ostravě by měla využívat Janáčkova filharmonie.

Naopak Magistrát Ostravy vyhlásil 22. srpna 2018 mezinárodní architektonicko-urbanistickou soutěž na rekonstrukci Domu kultury města Ostravy a přístavbu nové koncertní síně. I zde však debaty trvaly řadu let. Vyhlášení výsledků bude v červnu 2019, stavba za 1,5 miliardy korun pro 1100 až 1300 diváků by měla začít v roce 2022. Osloveny byly tři renomované architektonické kanceláře z Dánska, Polska a USA, které už mají zkušenosti s projektováním podobných staveb. Další tři soutěžící budou vybráni z přihlášek, které přijdou do 21. září. Je to už pátá architektonická soutěž Ostravy v posledních dvou letech a jedna z nejvýznamnějších v historii města.

Územní plány by měly povinně dbát na zdržování vody v krajině [URL](#)

WEB, Datum: 30.08.2018, Zdroj: nase-voda.cz, Autor: Nina Havlová, Návštěvnost: 23 458

Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) vypíše letos na podzim národní dotační programy za 3,2 miliardy korun. Informovalo o tom zpravodajství ČTK s tím, že MMR hodlá podporovat zejména projekty, které řeší například zachyt dešťové vody u bytové výstavby nebo budování vsakovacích pásů při modernizaci místních komunikací.

“Byli jsme velmi úspěšní v rámci vyjednávání státního rozpočtu. Na národní dotační programy, které jsou všechny určeny obcím, jsme nikdy neměli tolik peněz. Jde o 3,2 miliardy a nejvíce toho půjde na sportoviště, doprovodnou infrastrukturu, cestovní ruch, místní komunikace, bytovou politiku,“ řekla ministryně Klára Dostálová. Prioritně budou vzhledem k obrovské konkurenci podporovány takové projekty, které budou řešit nejen výstavbu, ale zároveň i problém se suchem. “Kdo udělá u místní komunikace vsakovací pásy, dostane například plus tři body. Jde o hodnotící kritéria,“ podotkla ministryně. “Stát dává dotace, může si tedy i určit podmínky, aby se naplňovaly všechny záležitosti a projekty spojené s vodou,“ dodala ministryně.

Kromě dotační motivační složky vnímá ministerstvo další dvě oblasti, v nichž by mohlo v této situaci pomoci. Za prvé jde o územní plánování. “Je potřeba do plánů dostat jako povinnou součást zdržování vody v krajině,“ řekla Dostálová.

Další oblastí je legislativa. "Navazuje to na rekonstrukci stavebního práva. Už příští týden přijdeme s návrhy rekonstrukce, harmonogramem a konkrétními kroky. Jedním z nich je vytvoření národní dokumentace, jež by byla závazná pro projektování a týkala by se veřejných zájmů a strategických projektů a investic," uvedla ministryně. ČTK, ilustrační foto Naše voda – Nina Havlová

Praha utajeně připravuje výstavbu galerie na pražském Stalinu. Využít chce projekt z roku 2012

URL

WEB, Datum: 29.08.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Matěj Beránek, Návštěvnost: 44 272

Areál bývalého pomníku J. V. Stalina v pražských Letenských sadech by se měl podle plánů současného vedení Prahy zásadně proměnit. Magistrát chce ve spolupráci s Národní galerií oživit 6 let starou studii architektonického ateliéru SGL projekt, která počítala s rekonstrukcí podstavce sochy diktátora a výstavbou nové galerie. Magistrát již připravil materiál pro vypsání veřejné zakázky na vypracování projektové dokumentace – o záměru však dosud neinformoval příslušnou městskou část, Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy ani samotné autory studie.

Na připravovaný záměr magistrátu upozornil na začátku srpna starosta Prahy 7 Jan Čížinský. Uvedl, že primátorka Adriana Krnáčová plánuje předložit na jednání Rady hl. m. Prahy ke schválení zpracování projektové dokumentace na opravu bunkru pod někdejší sochou Stalina a současně výstavbu nové galerie.

Podle Čížinského měl magistrát Radě předložit ke schválení studii architektonického ateliéru SGL z roku 2012, která počítala i s návrhem výstavních prostor pro Slovanskou epopej malíře Alfonse Muchy. Umístění galerie Slovanské epopeje přitom již před dvěma lety řešil Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR). IPR ji chtěl nejdříve postavit na Těšnově, později však pro galerii zvolil pražské Výstaviště.

„S Prahou 7 a s lidmi využívajícími Letenské sady o tomto projektu nikdo nikdy nejednal. Nechme Stalina být. To, jak nyní lidé svobodně využívají podstavec pomníku diktátora, který zotročil miliony lidí, je pěkným symbolem. Jsme proti předkládanému projektu,“ uvedl Jan Čížinský na svém facebookovém profilu a zároveň zveřejnil několik vizualizací, které veřejnost neměla dosud možnost vidět.

Že vizualizace projektu skutečně pochází z dílny SGL, potvrdil redakci EARCH.cz zakladatel architektonického studia Jiří Javůrek – bližší informace o současném stavu projektu ovšem prý nemá. „Uvedené obrázky jsou součástí studie využitelnosti prostor pod bývalým Stalinem, kterou jsme zpracovali v roce 2011 a 2012, kdy jednou z variant bylo i umístění cyklu Slovanská epopej. Není již aktuální, neboť pro tento cyklus bylo vybráno jiné místo. Žádné informace o dalším osudu studie mi nejsou známy,“ komentuje situaci Javůrek.

Pohled do výstavní části pod bývalou sochou Stalina v Letenských sadech podle 6 let staré studie kanceláře SGL projekt

Podle svých slov komunikoval s Prahou architekt Javůrek ohledně zmíněného návrhu naposledy před dvěma lety – právě v době, kdy IPR vybíral umístění výstavních prostor pro epopej. Javůrek tehdy prezentoval svou studii využitelnosti Stalinova pomníku, kde měl své místo najít i Muchův cyklus. Jak už ale bylo řečeno, IPR pro epopej zvolil jiné místo.

Magistrát nyní ovšem 6 let starou studii kanceláře SGL vrací zpět do hry – a to bez vědomí jejích autorů, IPRu a dokonce i městské části Praha 7, pod kterou objekt Stalinovy sochy spadá. Magistrát situaci vysvětluje domluvou s NGP, která dlouhodobě hledá prostor k prezentaci současného umění. „Po jednání s panem ředitelem Fajtem jsme se proto rozhodli oživit tento projekt, který je kvalitní a je v určité fázi připravenosti. Podle mě totiž dává smysl využít to, co už si Praha jednou objednala a zaplatila,“ vysvětluje primátorka Prahy Adriana Krnáčová.

Magistrát však zároveň popírá, že by se projekt nacházel ve stadiu, jak uváděl Jan Čížinský. Podle Čížinského se mělo o projektu hlasovat už na jednání Rady 7. srpna. „Pan starosta jistě věděl, že ten materiál nebyl na programu Rady a tudíž ani nemohl být projednáván. Pravdou je, že se takový materiál připravuje, ovšem byl v úplně jiné fázi, než v jaké uváděl pan starosta,“ tvrdí asistent primátorky Martin Vodička.

Z dokumentu, který má EARCH.cz k dispozici, nicméně vyplývá, že magistrát již připravil materiál pro schválení realizace veřejné zakázky na vypracování projektové dokumentace ve všech stupních pro rekonstrukci objektu podzemí Stalinova pomníku v předpokládané hodnotě 49 milionů korun. Dokument navíc pochází z konce

července letošního roku – Radě tak mohl být teoreticky předložen již na začátku srpna. Kdy se k němu ale radní skutečně dostanou, není nyní jasné.

"Nebylo by to poprvé, co se současné vedení magistrátu snažilo na poslední chvíli pokoutně protlačit nějaké rozhodnutí, aniž jej s kýmkoliv konzultovalo a dalo veřejnosti příležitost o tom diskutovat. Že je podklad pro zastupitelstvo o takto zásadní věci připraven, jsme se dozvěděli náhodou, takže nám bylo jasné, o co jde," doplňuje starosta Čižinský.

Podle Adriany Krnáčové má být ovšem záměr nejprve projednán s dalšími stranami. „Zatím jsem o tom záměru hovořila s vedením Národní galerie a pan ředitel to vítá. Teď to chci určitě prodiskutovat s kolegy a případně i předložit na některé ze zbývajících rad," uvádí Adriana Krnáčová. Proč se tak ale nestalo ještě před přípravou dokumentu ke schválení veřejné zakázky na vypracování projektové dokumentace, nevysvětluje.

Studie využitelnosti Stalinova pomníku z roku 2012 od studia SGL projekt, ptačí perspektiva Jan Čižinský rovněž poukázal na fakt, že autorem 6 let staré studie je architektonické studio, které navrhlo také areál Čapí hnízdo Andreje Babiše – předsedy hnutí ANO, jehož členkou je i Adriana Krnáčová. Tuto spojitost ovšem architekt Jiří Javůrek považuje za „absurdní“. Odporuje jí navíc také to, že s Javůrkem v poslední době o projektu nikdo z magistrátu nejednal.

Skutečností zůstává, že celý záměr na oživení projektu přeměny Stalinova pomníku podle studie ateliéru SGL proběhl v naprostém utajení bez možnosti vyjádření jakékoli ze zainteresovaných stran – městské části Praha 7, Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy, veřejnosti i samotných autorů projektu. Kritiku budí také samotný výběr projektu bez vyhlášení architektonické soutěže, ke které se v podobných případech kloní většina odborníků z řad architektonické obce.

„Z mého pohledu se jedná o zcela nekoncepční přemýšlení o tom, co s prostorem udělat a jak s ním naložit. Podle mě to nemusí nutně vyřešit architektonická soutěž, má jít ale o politicky podpořené řešení toho, co s pomníkem udělat. V minulosti už vznikla celá řada projektů pro toto místo. Nejprve by ale měla proběhnout diskuze o využití prostoru a jakmile nastane shoda, jak prostor využít, pak dává smysl vyhlásit architektonickou soutěž," komentuje situaci architekt a bývalý ředitel Kanceláře projektů a soutěží IPR Jan Šépka.

„Postup Prahy jen podtrhuje naprosté nekoncepční uvažování politiků. Z mého pohledu se jedná o zcela nestandardní postup. Na druhou stranu mě to ale příliš nepřekvapuje, od paní Krnáčové jsem totiž za celou dobu, co zastává funkci primátorky, žádné koncepční rozhodnutí neslyšel," dodává.

Další vývoj situace drží v rukou opět magistrát. Záleží pouze na tom, zda se vedení Prahy rozhodne projekt radním předložit ke schválení anebo jej nejprve otevře širší diskusi. Téma totiž může ještě získat na váze před blížícími se komunálními volbami.

Architektonická soutěž na dopravní terminál zná tři vítězné návrhy [URL](#)

WEB. Datum: 29.08.2018, Zdroj: orlicky.net, Návštěvnost: 94 082

Veřejnou architektonickou soutěž vyhlásilo město Lanškroun koncem května tohoto roku. Dopravní terminál a celkové řešení veřejného prostoru mezi ulicemi Nádražní a Dvořákova bylo pro architektonickou soutěž vhodným zadáním, neboť se jedná o problematiku, u které nelze zodpovědně předem určit jediné možné a nejvhodnější řešení.

Cílem soutěže tedy bylo vyhodnotit různé tvůrčí přístupy a nalézt optimální návrh z hlediska zásadních kritérií: kvalita celkového urbanistického řešení, architektonická kvalita, provozní a konstrukční řešení a ekonomická přiměřenost návrhu.

Odevzdané návrhy, které musely splňovat striktní podmínky anonymity, hodnotila 8členná porota. Hodnocení probíhalo ve více kolech. Nejprve byly všechny návrhy přezkoušeny, zda splnily všechny obsahové podmínky a formální náležitosti definované v soutěžních podmínkách. I přes některé nedostatky se porota usnesla, že hodnotit bude všechny odevzdané návrhy. Po zevrubném samostatném prostudování návrhů všemi členy poroty byly návrhy ústně zhodnoceny a bylo přistoupeno k hlasování o postupu nejlepších návrhů do druhého kola hodnocení. Zde znovu všichni porotci diskutovali nad návrhy a na závěr došlo k tajné volbě, kterou bylo určeno pořadí 3 nejlepších návrhů. Po vypracování písemného hodnocení návrhů byl odsouhlasen protokol a na závěr otevřeny obálky se jmény oceněných autorů.

"Jsem moc rád, že jsem měl možnost být součástí poroty. Byla to velice zajímavá zkušenost, spolupracovat s tak významnými osobnostmi a slyšet jejich odborný názor a hodnocení jednotlivých studií. Koordinace pravidel soutěže probíhala několik měsíců ve spolupráci s Českou komorou architektů a jednotlivými členy poroty. Následovat bude veřejné představení všech návrhů. Pro získání dotace na vybudování dopravního terminálu bude nezbytné připravit projektovou dokumentaci, kterou zpracuje vítěz soutěže. Lanškroun má šanci mít konečně krásnou vstupní bránu do města," okomentoval starosta města Radim Vetchý /Lanškrounské fórum/. Vítězem soutěže se stal a první cenu získal návrh Ateliéru 90 (autorský tým: Ladislav Vlachynský, Luboš Kaplan, David Firbas, Radim Nosek, Zdeněk Sandler, Martin Rambousek), na děleném druhém místě se umístily návrhy autorského týmu Tomáš Kodet, Martina Kodetová a návrh autorského týmu Erik Erbinger Žaneta Krutinová, Jan Pustějovský.

Porota ocenila, že každý z oceněných návrhů přinesl jiný koncept řešení a všechny oceněné týmy kvalitou návrhu prokázaly kompetence pro další navazující projektové práce. Porota se rozhodla upravit výši cen tak, aby přesněji odpovídala výsledkům hlasování a neudělit žádné další odměny, aby byl jasně deklarován kvalitativní odstup oceněných návrhů. Závěrem konstatovala, že architektonická soutěž splnila svůj cíl a i přes nižší počet odevzdaných návrhů, než se očekávalo, prokázala kvalitní úroveň.

Počet soutěžících v architektonických soutěžích je nyní obecně nižší, což je dáno zvyšujícím se počtem pořádaných soutěží a velkou vytížeností architektů v době ekonomické konjunktury. Přesto zadání architektonické soutěže v Lanškrouně oslovilo zkušené a invenční tvůrce, kteří přinesli opravdu přínosné návrhy. Se všemi soutěžními návrhy se bude moci široká veřejnost seznámit na výstavě, jejíž vernisáž město Lanškroun připravuje, o termínu vás budeme informovat. Vernisáž proběhne za účasti zástupců poroty a pozvání obdrží i samotní autoři.

V Máslovicích mají opět parádní hospodu. K obnově jí pomohl požár [URL](#)

WEB, Datum: 29.08.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Lenka Weberová, Návštěvnost: 65 280 239

Architekti z Ateliéru bod architekti se ujali chátrající vyhořelé stavby na návsi malé obce Máslovice. V budově naposledy sídlil autoservis, ale kdysi zde bývala hospoda. Po rekonstrukci v roce 2018, kterou hradila obec, mají místní nejen pěknou hospodu, ale také báječný sál.

V roce 2014 se malá obec Máslovice na Praze-východ rozhodla vypsát architektonickou soutěž, kterou vyhrál Atelier bod architekti, na rekonstrukci chátrající vyhořelé stavby na návsi, kde naposledy sídlil autoservis, ale kdysi zde bývala hospoda.

Přestože v Máslovicích již jedna hospoda byla, nebylo kde pořádat kulturní a sportovní akce pro místní obyvatele. Objekt, ve kterém se nyní hospoda s víceúčelovým sálem nachází, se zdál být optimální. Budova stojí na návsi v centru obce. Tato poloha je pro dům takového společenského významu správná. Objekt vytváří společně se sousedním domem současné hospody jeden související celek, který je obklopen návsi. Původní podoba byla výsledkem mnohaletého přistavování a přestavování objektu, které nakonec vedlo k prostorové srostlici a dispozičnímu bludišti.

Toto nepřehledné řešení proměnili architekti Vojtěch Sosna, Jakub Straka, Jáchym Svoboda ve snadno pochopitelné dispoziční schéma kříže. Objekt je rozčleněn na dva trakty. Trakt obslužný, který je situován ke dvorku a trakt obsluhovaný bezprostředně navazující na náves v celé délce východní fasády.

Hlavní vstup do domu je z návsi a vedlejší podružný vstup ze dvorku. Na hlavní vstup navazuje chodba - osa, na kterou se pojí všechny provozy a vertikální komunikace.

Vpravo se nachází lokál, vlevo sál, ty jsou odděleny od chodby velkými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi, které se v případě konání větší akce dají otevřít do kolmé polohy, protilehlá křídla do sebe zapadají a dveře tak slouží pro oddělení zádveří a zbytku chodby a vzniká jeden velký propojený prostor sálu a hospody.

Samotný sál je možné otevřít směrem do vydlážděné návsi třemi velkými francouzskými okny. Objekt tak získá další plochu, kterou je možné využít. Život uvnitř se díky tomu propojí s venkovními prostory před hospodou.

Atelier bod architekti

Pražský Atelier bod architekti založili v roce 2015 architekti a dlouholetí přátelé Jáchym Svoboda, Jakub Straka a Vojtěch Sosna. Atelier se věnuje všem typům zadání od urbanistických koncepcí, přes návrhy novostaveb, až po

rekonstrukce. Poskytuje kompletní servis od přípravných fází, přes všechny výkonové fáze, jako je zpracování studie stavby, územní a stavební dokumentace, realizační dokumentace až po autorský a technický dozor stavby a spolupráci při uvedení stavby do provozu.

Vztah oprávnění autorizovaného architekta a autorizovaného inženýra [URL](#)

WEB, Datum: 28.08.2018, Zdroj: epravo.cz, Autor: Cz Sbíрка, Návštěvnost: 345 938

Článek pojednává o rozsahu oprávnění autorizovaného architekta disponujícího autorizací se všeobecnou působností ve vztahu k rozsahu oprávnění autorizovaného inženýra. Jedná se o komparativní analýzu dvou zákonných institutů, jejímž cílem je zjistit jejich zaměnitelnost. To může být prakticky využitelné např. při zadávání veřejných zakázek na projektovou dokumentaci staveb nebo stavební práce.

Představení základní výzkumné otázky

Česká komora architektů (dále jen „ČKA“) uděluje podle zák. č. 360/1992 Sb., autorizační zákon (dále jen „AutZ“) architektům, kteří splnili zákonem stanovené podmínky, autorizaci pro tři různé obory, popř. autorizaci se všeobecnou působností. Podobně Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „ČKAIT“) uděluje podle AutZ inženýrům, kteří splnili zákonem stanovené podmínky, autorizaci pro určité obory. Tyto obory jsou vymezeny v § 5 odst. 3 AutZ a je jich celkem třináct; patří sem např. obor pozemní stavby, obor dopravní stavby nebo obor mosty a inženýrské konstrukce. Autorizovaný architekt je dle § 17 AutZ oprávněn vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (vč. územně plánovacích podkladů). Stejně tak autorizovaný inženýr je dle § 18 AutZ oprávněn vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (vč. územně plánovacích podkladů). Základní výzkumná otázka tohoto článku tedy zní: Je autorizace architekta se všeobecnou působností zaměnitelná s oprávněním autorizovaného inženýra? A pokud ano, v jakém rozsahu?

Základní výzkumná otázka může vyvstat v praxi např. v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky na projektovou dokumentaci staveb nebo stavební práce. Nezřídka je jednou ze zadávacích podmínek požadavek, aby určitý člen personálu disponoval oprávněním autorizovaného inženýra. Uchazeč o veřejnou zakázku následně musí předložit doklad, že člen personálu, kterého do dané funkce jmenoval, skutečně disponuje požadovanou autorizací. V praxi se však někdy stává, že uchazeč doloží autorizaci architekta se všeobecnou působností místo autorizace inženýra. V takové situaci se základní výzkumná otázka tohoto článku může transformovat: Lze podmínku zadávací dokumentace na veřejnou zakázku požadující, aby člen personálu disponoval autorizací autorizovaného inženýra obejít doložením autorizace architekta se všeobecnou působností?

Komparativní analýza

Dle § 4 odst. 2 AutZ může architekt získat autorizaci ve třech oborech. Splní-li podmínky pro autorizaci ve všech těchto oborech, pak ČKA udělí v souladu s § 4 odst. 3 AutZ autorizaci se všeobecnou působností. Architekt s autorizací se všeobecnou působností je pak dle § 4 odst. 3 AutZ ve spojení s § 4 odst. 4 AutZ oprávněn vykonávat v rozsahu všech tří oborů všechny odborné činnosti vyjmenované v § 17 AutZ. Architekt s autorizací pouze pro některý ze tří oborů není oprávněn k výkonu všech činností vyjmenovaných v § 17 AutZ; pro účely tohoto článku je tedy dále nezajímavý a článek pracuje pouze s autorizací architekta se všeobecnou působností.

Dle § 5 odst. 3 AutZ může inženýr získat autorizaci od ČKAIT celkem ve třinácti specializovaných oborech jmenovaných v písm. a) až k) téhož ustanovení. Zákon nevyklučuje možnost získat autorizaci pro všechny tyto obory zároveň. V praxi je to však nepravděpodobné, neboť některé specializace spolu příliš nesouvisí – typicky např. specializace v oboru městské inženýrství a specializace v oboru stavby pro plnění funkce lesa. Navíc každá z nich vyžaduje určité kvantum odborných znalostí a zkušeností, takže je nepravděpodobné, že by je jeden člověk obsáhl všechny naráz. Autorizovaný inženýr je pak oprávněn v rozsahu svého oboru, resp. svých oborů, vykonávat všechny odborné činnosti vyjmenované v § 18 AutZ.

Oprávnění autorizovaného inženýra a autorizovaného architekta se všeobecnou působností se v některých ohledech skutečně překrývají. Z AutZ vyplývá množina činností, které mohou vykonávat oba zcela shodně: vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí, a to i pro účely řízení před státními orgány (architekt podle § 17 písm. f) AutZ; inženýr podle § 18 písm.

g) AutZ) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby (architekt podle § 17 písm. h) AutZ; inženýr podle § 18 písm. j) AutZ) provádět geodetická měření pro projektovou činnost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak (architekt podle § 17 písm. j) AutZ; inženýr podle § 18 písm. i) AutZ) zastupovat stavebníka, popř. navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení (architekt podle § 17 písm. k) AutZ; inženýr podle § 18 písm. k) AutZ) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku územního plánování nebo stavebního řádu, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak (architekt podle § 17 písm. l) AutZ; inženýr podle § 18 písm. l) AutZ)

Dále z AutZ vyplývá druhá množina činností, které jsou svěřeny buď pouze autorizovanému architektovi, nebo pouze autorizovanému inženýrovi, aniž by s nějakou obměnou byly svěřeny i tomu druhému. Pouze autorizovaný architekt tedy může:

vypracovávat projektovou dokumentaci zahradních a krajinářských úprav včetně územně plánovacích podkladů a příslušných částí územně plánovací dokumentace (koncepce uspořádání krajiny, systémy sídelní zeleně) a dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí zahradních a krajinářských úprav (§ 17 písm. c) AutZ) provádět stavebně architektonické nebo urbanistické průzkumy (§ 17 písm. e) AutZ) vypracovávat projektovou dokumentaci interiéru staveb (§ 17 písm. g) AutZ)

Naopak pouze autorizovaný inženýr může:

provádět statické a dynamické výpočty staveb (§ 18 písm. d) AutZ) provádět stavebně technické nebo inženýrské průzkumy (§ 18 písm. e) AutZ) provádět zkoušení a diagnostiku staveb, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak (§ 18 písm. f) AutZ).

Z AutZ pak vyplývá ještě třetí množina činností, které s jistými obměnami nebo podobnostmi může vykonávat jak autorizovaný architekt, tak autorizovaný inženýr. Tuto množinu pak lze pro přehlednost ještě rozčlenit na podmnožinu (1) územního plánování, (2) podmnožinu projektování staveb a (3) podmnožinu realizace staveb. Pro upřesnění uvádím, že projektováním staveb, zkráceně projektem, tento článek rozumí nejen projektovou dokumentaci ve smyslu § 158 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „StZ“), nýbrž i dokumentaci pro územní rozhodnutí. Přestože StZ řadí problematiku územního řízení a rozhodování mezi nástroje územního plánování v hlavě III., zdá se pro účely článku vhodnějším zařadit tuto problematiku k problematice stavebního řízení, tj. společně s projektovou dokumentací ve smyslu § 158 odst. 2 StZ vč. dokumentace skutečného provedení stavby. Je tomu tak zj. z toho důvodu, že v případě územního řízení se již jedná o individuální správní akt vztahující se ke konkrétní stavbě (souboru staveb). Ostatně, činí tak i AutZ, který v ustanoveních § 17 a § 18 uvádí dokumentaci pro územní rozhodnutí společně s projektovou dokumentací staveb.

V rámci první podmnožiny je autorizovaný architekt oprávněn vypracovávat územně plánovací dokumentaci včetně územně plánovacích podkladů (§ 17 písm. a) AutZ). Autorizovaný inženýr je oprávněn na rozdíl od autorizovaného architekta vypracovávat pouze příslušné části územně plánovací dokumentace a shodně s autorizovaným architektem územně plánovací podklady (§ 18 písm. c) AutZ). Oprávnění autorizovaného inženýra je tedy užší, neboť nemůže vypracovávat všechny části územně plánovací dokumentace.

V rámci druhé podmnožiny je situace ještě o něco zajímavější. Autorizovaný architekt je oprávněn vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb, ovšem s výjimkou inženýrských staveb (§ 17 písm. b) AutZ). Co se projektové dokumentace inženýrských staveb týče, autorizovaný architekt je oprávněn se na jejím vypracování pouze podílet, za předpokladu, že dokumentaci vypracovává autorizovaný inženýr (§ 17 písm. d) AutZ). Autorizovaný inženýr je naopak oprávněn vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci včetně inženýrských staveb (§ 18 písm. a) AutZ).

I v případě autorizovaného inženýra je však stanovena výjimka a to pro pozemní stavby, které jsou označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné (§ 18 písm. a) AutZ). Na jejich vypracování se může pouze podílet, za předpokladu, že je vypracovává autorizovaný architekt (§ 18 písm. b) AutZ). Zákon však stanoví, že „ tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů “ (§ 18 písm. a) AutZ). A contrario to znamená, že tato výjimka se dotkne pouze závazkových vztahů podle zvláštních předpisů. Takovým předpisem je např. zák. č.

134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

V rámci druhé podmnožiny je tedy stěžejní určit, o jakou stavbu se jedná. Pokud se jedná o stavbu inženýrskou,

může projekt vypracovat jen a pouze autorizovaný inženýr; autorizovaný architekt se na něm může přinejlepším jen podílet. Pokud se jedná o pozemní stavbu označenou za architektonicky nebo urbanisticky významnou a zároveň není projekt vypracováván na základě závazkového vztahu vznikajícího podle občanského zákoníku, může projekt vypracovat jen a pouze autorizovaný architekt; autorizovaný inženýr se na něm může přinejlepším jen podílet.

Do třetí podmnožiny pak spadá oprávnění k vedení realizace stavby. Autorizovaný architekt má oprávnění vést pouze realizaci jednoduché stavby (§ 17 písm. i) AutZ). Naproti tomu autorizovaný inženýr může vést realizaci jakékoliv stavby (§ 18 písm. h) AutZ), samozřejmě za předpokladu, že tato stavba spadá do oboru jeho specializace.

Za nejvýznamnější je v tomto článku považována druhá podmnožina třetí množiny představených činností autorizovaného architekta a autorizovaného inženýra, tj. činnosti v oblasti projektování staveb, které s jistými obměnami nebo podobnostmi může vykonávat jak autorizovaný architekt, tak autorizovaný inženýr. Je tomu tak z toho důvodu, že rozdíly jsou zde nejmenší a závisí na výkladu poměrně technických pojmů, které se navíc vzájemně řetězí (jak bude patrné z následující kapitoly). Dále se tedy článek soustředí na tuto problematiku. Konkrétně na výklad pojmu inženýrská stavba a pojmu architektonicky nebo urbanisticky významná pozemní stavba.

Inženýrské stavby; Architektonicky nebo urbanisticky významné pozemní stavby

Pro určení, zda je k vypracování projektové dokumentace určité stavby oprávněn autorizovaný architekt, je nezbytné určit, zda lze danou stavbu subsumovat pod pojem inženýrská stavba. Žádný zákon však neobsahuje úplný, jednoznačný a jednotný výklad tohoto pojmu.

Výčet některých inženýrských staveb obsahuje zák. č. 151/1997 Sb., zákon o oceňování majetku (dále jen „OcMaj“). V § 3 odst. 1. písm b) OcMaj se uvádí, že to jsou dopravní stavby, vodní stavby, stavby pro rozvod energií a vody, kanalizace, věže, stožáry, komíny, plochy a úpravy území, studny, další stavby speciálního charakteru. Problém je, že zákon uvádí, že tyto stavby jsou „stavby inženýrské a speciální pozemní“ aniž by rozlišoval, co z toho jsou inženýrské stavby a co speciální pozemní. Navíc se jedná o demonstrativní výčet (viz spojení „další stavby speciálního charakteru“).

O něco podrobnější výčet obsahuje příloha č. 15 vyhlášky č. 441/2013 Sb., oceňovací vyhláška (dále jen „oceňovací vyhláška“), která provádí OcMaj. Oceňovací vyhláška uvádí: věže, stožáry, komíny, odplynovače, nádrže, jímky čistíren, zásobníky, jámy, opěrné zdi, mosty, komunikace pozemní, letiště, plochy a úpravy území, dráhy kolejové, výhybky, vedení elektrická pro dráhy a dráhy visuté, objekt podzemní mimo důlní, vodovodní potrubí, kanalizace trubní, parovody trubní, ocelové potrubí, teplovody trubní, vedení elektrické, hydromeliorace, hráze a objekty na tocích, nádrže na tocích, úpravy toku a kanály, plynovody nízkotlaké a středotlaké, plynovody vysokotlaké, regulační stanice plynu, trafostanice. Dochází zde ovšem ke stejnému problému, jako v případě OcMaj - vyhláška tyto stavby označuje jako „stavby inženýrské a speciální pozemní“, aniž by rozlišovala, které jsou inženýrské a které speciální pozemní.

Výčet inženýrských staveb obsahuje i příloha k zák. č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. V tomto výčtu odpadá problém speciálních pozemních staveb. Výčet uvádí: věže pro vysílání a retranslační věže, věže a věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin, komíny pro energetiku, věže a věžové zásobníky chemických podniků, vysoké pece, věže a věžové zásobníky pro ostatní průmysl, průmyslové komíny chemických podniků, průmyslové komíny pro ostatní průmysl

Jazykový výklad pak dochází k závěru, že pojem inženýrská stavba je „souhrnné označení pro stavby dopravní (silnice, železnice, mosty), vodohospodářské (přehrady, kanály, zdymadla), stavby speciálního charakteru (vodojemy, chladič věže ap.). “[1] Takový jazykový výklad naznačuje, že speciální pozemní stavby jsou podmnožinou množiny inženýrských staveb. Tím odpadá problém definice inženýrských staveb podle OcMaj a oceňovací vyhlášky, neboť by pak platilo, že speciální pozemní stavba, tak jak je chápána OcMaj, je zároveň i inženýrská stavba. Demonstrativnost výčtu pak je sice možno chápat jako výkladový problém, ovšem ne nutně v negativním slova smyslu. Tzn. je na místě užít demonstrativní výčet, neboť s vývojem technologie a společnosti se mohou objevit nové stavby a nová technická řešení naplňující materiální znaky inženýrské stavby vyplývající z její technické definice, avšak právo (v tomto případě rigidnější než technologie) by na takový nový jev nemuselo dostatečně flexibilně reagovat, kdyby nyní využilo taxativní výčet.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že tím je problém výkladu pojmu inženýrská stavba vyřešen, opak je pravdou. Vždy bude totiž nutné určit, zda lze konkrétní stavbu subsumovat pod některý z pojmů (výše uvedený), který definuje nadřazený pojem inženýrská stavba. Např. jedním z pojmů definujících pojem inženýrská stavba je podle § 3 odst. 1. písm b) OcMaj pojem dopravní stavba. Pojem dopravní stavba pak dále rozvádí příloha č. 15 oceňovací vyhlášky a řadí pod něj např. pojem kolejová dráha společně se souvisejícími pojmy výhybka a elektrické vedení pro dráhy. Ovšem zák. č. 266/1994 Sb., zákon o dráhách (dále jen „ZoD“) rozlišuje v tomto ohledu mezi pojmem stavba dráhy a pojmem stavba na dráze. Stavba dráhy je definovaná jako „stavba cesty určené k pohybu drážních vozidel a stavba, která rozšiřuje, doplňuje, mění nebo zabezpečuje dráhu“ (§ 5 odst. 1 ZoD). Stavba na dráze je pak definovaná jako každá stavba a zařízení nacházející se v obvodu dráhy, která zároveň není stavbou dráhy a to bez ohledu na svůj účel (§ 5 odst. 4 ZoD). Z toho vyplývá, že pouze stavba dráhy ve smyslu definice obsažené v ZoD je vždy inženýrskou stavbou.

Situace je o něco málo jednodušší v případě definice pojmu architektonicky nebo urbanisticky významné pozemní stavby. Architektonicky nebo urbanisticky významnou pozemní stavbou může být totiž pouze taková stavba, kterou takto označuje zvláštní předpis, územní plán nebo rozhodnutí orgánu územního plánování (§ 18 písm. a) AutZ). Je tedy nezbytné postupovat obdobným způsobem, tj. nalézt příslušný zvláštní předpis, územní plán nebo rozhodnutí označující konkrétní stavbu za architektonicky nebo urbanisticky významnou.

Jednoduchost je viděna v tom, že na rozdíl od pojmu inženýrská stavba zde určení závisí na autoritativním označení stavby (které je snadněji zjištělné a ověřitelné) spíše než na technickém posouzení materiálních znaků stavby (které je zj. pro osobu s právním vzděláním hůře zjištělné a ověřitelné).

Závěr

Z článku vyplývá, že autorizace architekta se všeobecnou působností je do jisté míry zaměnitelná s oprávněním autorizovaného inženýra. Některé činnosti mohou vykonávat dokonce naprosto shodně; jiné však nikoliv. Je tedy nezbytné vždy důkladně posoudit, zda konkrétní stavba spadá do vhodné kategorie. Při tomto posuzování je nezbytné vzít v úvahu, že právní předpisy ČR obsahují zákonné definice některých staveb. Tyto definice se však mohou v některých ohledech překrývat. Je tedy nezbytné nalézt řetězec pojmů, v něm nalézt co nejkonkrétnější pojem spadající pod pojem nejobecnější a na základě materiálně-technických vlastností stavby zjistit, zda ji lze subsumovat pod tento nejkonkrétnější pojem.

Na transformovanou základní výzkumnou otázku (Lze podmínku zadávací dokumentace na veřejnou zakázku požadující, aby člen personálu disponoval autorizací autorizovaného inženýra obojí doložením autorizace architekta se všeobecnou působností?) lze odpovědět: Přijde na to. Záleží na tom, co má být výsledkem veřejné zakázky. Pokud se jedná např. o projekt na inženýrskou stavbu (např. projekt na stavbu dráhy), pak je odpověď jednoznačné ne.

Mgr. Radim Doležal, Junior Associate at DLA Piper Prague a doktorand Právnické fakulty Univerzity Palackého

[1] JIRSOVÁ, Anna. Inženýrské stavby. Naše řeč, roč. 49 (1966), č. 3, s. 186 - 187

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo / www.epravo.cz

Pokud chceme přežít horka ve městech, musíme začít měnit vzhled měst hned, říká architekt

Petr Lešek [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Jak přežít v rozpáleném městě, bylo v létě téma číslo jedna a jinak tomu nebude nejspíš ani v příštích letech. Jak se tedy můžeme připravit na klimatické změny, co mají radnice a lidé dělat, aby se ve městech žilo příjemněji? Proti horku musíme bojovat všichni, počítá se každá kytka na balkóně, říká v rozhovoru architekt Petr Lešek.

Co můžou města, vedle obecných proklamací, dělat konkrétního, aby co nejrychleji a nejefektivněji pomohla lidem od horka?

Hlavní problém je v tom, že každá změna prostředí trvá dlouho, takže všechno bude trvat několik let. Vůbec tomu nenahrává ani současný stav stavebních zákonů, které všechno extrémně prodlužují. Nestačí tedy, aby se angažovala jenom města nebo stát, každý by se měl zamyslet, co může dělat on sám. Hodně se mi líbil třeba

nedávný guerilla gardening na Praze 3. To nepochybně samo o sobě klima nezlepší, ale znamená to, že se lidé zajímají o okolní prostředí. Navíc pevné povrchy, například asfalt, fungují jen buď-anebo. Buď jsou horké, nebo studené, buď jsou suché, nebo mokré. Cokoliv, co je víc prodyšné, dlažbou počínaje a zelení konče, funguje mnohem variabilněji a dokáže lépe absorbovat vláhu a teplotu. Zeleň sama o sobě není samospásná, ale žádný lepší prostředek proti horku a suchu než zeleň a vodu nemáme. Jsme pořád součástí přírody.

Co tedy můžu dělat já osobně jako pražská obyvatelka?

To je samozřejmě odvislé od toho, co komu patří. Většina pozemků patří městu, ale město je může třeba někomu pronajmout, takže je dobré se aktivně zajímat, jak město nebo městské části pečují o zeleň, a apelovat, aby ji co nejvíce rozšiřovaly. Každá drobnost je podstatná, nejde jen čekat, až se někde postaví obří park. A co nejvíc by se do těchto aktivit měli zapojovat lidé, kteří v těch místech bydlí. Velké téma je například péče o sídlištní zeleň. Praha 8 se snad pokoušela nějaké předzahrádky pronajímat občanům, ale vlastně o to nebyl moc velký zájem, což mě mrzí. Každý se může snažit svůj dům nebo byt upravit tak, aby byly odolnější vůči výkyvům teplot a vlhkosti. Může si ozelenit fasádu nebo pěstovat víc kytek na balkóně.

Nejdůležitějšími zelenými prvky města jsou parky, jak by měly vypadat? Měly by být spíš divočejší, nebo upravené?

Praha je specifická tím, že má velké zelené plochy. Na Petříně ovšem nikdo nebydlí. Je důležitý pro celkové klima města, ale klima v nějaké konkrétní ulici až tolik neovlivní. Proto je potřeba zeleň dostat co nejbliž místům, kde lidé žijí a kde jsou ty extrémní nejvyšší. Každé město a městská část by měly mít plán, kde bude jaká zeleň, a také to, jak se o ni budou starat. Není třeba o všechno pečovat jako ve Versailles, něco může být klidně ponecháno divočejší. Nemá význam se za velké peníze starat o ohromné plochy, když tam příroda stejně bude sama bujet.

A jak nejlépe zazelenit ulice? Co pomáhá nejvíce – zelené střechy, stromořadí?

Zelená střecha má význam spíš pro zachycování dešťové vody než pro klima na ulici. V Praze a Česku obecně je problém hlavně v tom, že jsou tu velmi silní správci sítí a komunikací, kteří moc nemají zájem situaci měnit. Takže se vždycky říká: tady stromy nemůžou být, protože tam je spousta sítí, tady nemůžou být, protože tu potřebujeme parkovací místa, a tak dále. Já si myslím, že když se chce, tak to jde. Teď na Smíchově předělávali ulici a pak ji uvedli do úplně stejného stavu. Napsal jsem starostovi, že na tak široké ulici by se klidně pár stromů vysadit mohlo, ale nikdy mi neodpověděl. Problém je, že to tady nikdo nekoordinuje. IPR se sice o takovou koordinaci snaží, ale nemá žádnou vymáhací pravomoc. Mrzí mě, že tak ve výsledku o podobě našich měst rozhodují správci silnic.

„Adam Gebrian, 3 měsíce v Barceloně“ je událost, kterou na středeční večer připravilo pražské Centrum architektury a městského plánování. Architekt si totiž instagramovým zpravodajstvím z Barcelony získal publikum, které se o tamějším veřejném prostoru chce dozvědět víc, než stačil zaznamenat. Jestli máte do Prahy daleko, pusťte si náš rozhovor, ve kterém popisuje, jak se místní umí starat o své město a díky hustotě obyvatel tu leccos funguje jinak než u nás.

Je nějaká pražská čtvrť, která péči o zeleň zvládá lépe než ostatní?

Historicky jsou to Vinohrady, kde jsou tradičně stromořadí v ulicích, chybí tam ale vodní prvky. Ty ovšem chybí v celé Praze! Když se podíváme, jak Praha vypadala před 150 lety, tak vidíme, kolik bylo všude různých kašen, lidé je potřebovali. Všechny ale zmizely, ačkoli dnes by plnily nový účel ochlazování prostředí. Vodní plochy jsou v Praze obecně nedostatečně řešeny. Je sice skvělé, že IPR vypracoval koncepci vltavských břehů, ale chybí koncepce přítoků Vltavy, především Botiče. A třeba o pražské studánky se nestará nikdo. Co se týče čtvrtí, které se o něco snaží, tak například Praha 8 se docela věnovala revitalizaci parků, dokonce na to vyhlásila architektonické soutěže, což je skvělé.

A jak jsou na tom jiná česká a moravská města, máme tu nějaký dobrý příklad?

Horka malé obce tolik netrápí, do přírody tam utečete snadněji, ale i menší města se snaží zlepšovat svoje prostředí a komfort svých obyvatel. Například Litomyšl pracuje na regeneraci říčky Loučné. V Semilech mají kompletní projekt, který řeší, jakou úlohu má řeka ve městě, a něco podobného teď chystá i Písek. Líbí se mi Plzeň, která má zpracovanou koncepci veřejných prostranství, tak se to snad i úspěšně zrealizuje. A hodně dělá Brno, které se snaží vyhlásit soutěže na parky i regulační plány nové zástavby.

Co zahraniční inspirace? Nejčastěji se mluví o městech jako Barcelona, jaké jsou vaše tipy?

Co se zeleně v ulicích týče, tak vzorem by nám možná trochu překvapivě mohly být i Sofie nebo Bukurešť. Oproti Praze jsou tam ulice zelenější, s více stromy. Nemají sice takové velké parky jako Praha, ulice mají ale hodně příjemné. Možná je to tím, že tam elektřina víc vede vzduchem, takže třeba tolik nebojují o ty sítě. Na druhou stranu jsou tam často užší ulice, takže tam asi není jednoduché všechno poskládat, a přesto se jim tam stromy vejdou. Asi je to dané i tím, že se s horky potýkají už dlouho a vědí, jak strom nebo vodní prvek dokážou pomoci.

Mohl bych zmínit i Lublaň, která asi před dvěma lety získala titul Zelené město Evropy, což je mimochodem soutěž, kam se česká města vůbec nehlásí. Asi mají pocit, že už jsou zelená dost. A samozřejmě zmiňovaná Barcelona nebo Kodaň. Z těch bychom si mohli vzít příklad v tom, jak se snaží život ve městě zpříjemnit. Mě třeba fascinuje, jak jsou v Barceloně dětská hřiště na náměstích, která jsou tam obecně hodně strukturovaná. Není to prázdná plocha s jednou kašnou, ale jsou tam stromy, tržnice, hřiště a strašně intenzivně to tam žije. Tady se vždycky říká, že u nás to nejde, že tam je teplo a lidi jsou do půlnoci venku a podobně. Něco podobného přitom můžete vidět i ve Skandinávii, kde není tepleji než u nás, a venkovní prostředí přesto masivně využívají. Říkají ale, že jim to trvalo třeba třicet let, než náměstí přestala být parkovišti a než začali plnohodnotně využívat veřejný prostor. Takže čím dřív s těmihle změnami začneme tady, tím líp!

„Všechny stromy bych tady nechal, i další vysázel, jenom ten před mým oknem bych pokácel.“ Poslechněte si, proč je tak těžké zazeleňovat vnitrobloky, jak zvládají starost o životní prostředí v Ostravě a co si myslí architekt Petr Lešek o Metropolitním plánu a IPR.

O Macharově náměstí rozhodne referendum

TISK, Datum: 27.08.2018, Zdroj: Vaše 6 +1, Strana: 7, Vytištěno: 56 000, Rubrika: Causa

Obsahové duplicity: 31.08.2018 - nasregion.cz [URL](#)

Macharovo náměstí nejspíš bude vypadat tak, jaké ho chtějí místní obyvatelé. Ti se před časem vzbouřili proti plánu šestkové radnice kompletně ho přebudovat, a podepisovali dokonce petici. Definitivně nejspíš rozhodnou v referendu.

Na náměstí se nacházejí tenisové kurty a přilehlé buňky, které slouží jako zázemí pro tenisty. Místní se před časem shodli na tom, že chtějí nahradit starý objekt šaten za nový. Zástupce starosty Martin Polách (ANO) nicméně nechal vypsát architektonickou soutěž, jejímž výsledkem byla naprostá přestavba náměstí. Podle starosty Ondřeje Koláře (TOP 09) šlo však o nedorozumění. „My (radnice) jsme si špatně vyložili zájem lidí z Ořechov -ky a rekonstrukci Macharova náměstí jsme pojali na jejich vkus možná příliš velko -lepě,“ připouští teď s tím, že Macharovo náměstí nakonec tak, jak si lidé z jeho okolí řekli, neprojde žádnou zásadní přeměnou, ale zůstane zachován jeho ráz, podoba a vy užití. Kolář od lidí z Ořechovky pře vzal petici proti přeměně Macharova náměstí, celkem šlo o 111 listů s 562 nasbíranými podpisy. Místostarosta Polách je nadále přesvědčen o tom, že Macharovo náměstí by být upraveno mělo, rozhodnout ale nechá veřejnost. „Slíbil jsem místní referendum, které připravujeme, a kromě toho radnice nečiní žádné další kroky,“ říká. Proti úpravám byla i šestková opozice. „Nejsem zastáncem zakonzervování minulosti, podporuji rozvoj města a tvrdím, že úprava náměstí má respektovat potřeby místních. Ale ne tak, že staré se nenávratně zničí,“ reagoval třeba předseda šestkové ODS Jakub Stárek.

„Vítězný návrh nerespektoval ani územní plán a zakopával zázemí s restaurací doprostřed parku a centrum vybetonoval pro tržiště a likvidoval sáňkování. Měli bychom mít respekt ke koncepci Ořechovky, jejího centrálního náměstí a k hlasům občanů,“ míní Antonín Nechvátal (SZ).

O autorovi: PŘIPRAVILA RED

Foto autor: FOTO MČ PRAHA 6

Repre má naději na citlivou rekonstrukci

TISK, Datum: 24.08.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 1, Autor: ZUZANA MENDLOVÁ, Vytištěno: 820 802, Rubrika: Mostecko

Podobu kulturního domu pomáhá městu určit i renomovaný architekt.

MOST / Za pět minut dvanáct začalo vedení Mostu podle odborníků řešit architektonickou studii zpracování rekonstrukce kulturního domu Repre. Více než dva roky se snažila odborná veřejnost donutit vedení mostecké radnice, aby ještě před jeho nákladnou rekonstrukcí, na kterou město plánuje vynaložit přibližně 400 milionů korun, vyhlásilo architektonickou soutěž. Se svou snahou ale za celou dobu neuspěla. „Chtěli jsme tedy, aby alespoň výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace rekonstrukce nebylo na cenu, ale aby hlavní roli hrála odbornost. Opět jsme neuspěli,“ říká Jana Jungmannová, jedna z iniciátorů architektonické soutěže. Výběrové řízení nakonec loni vyhrála díky nejnižší nabídnuté ceně za 17,7 milionu korun litvínovská společnost Artech. K této částce už ale mostečtí radní na svém posledním zasedání přidali další více než milion korun. Návrh řešení rekonstrukce kulturního domu předložený Artechem však odbornou veřejnost neoslovil a utvrdil spíš v myšlence, že nevypsání architektonické soutěže byla chyba. Nově navržené přístavby k budově totiž prý zcela změnilly původní myšlenku stavby. Podle renomovaného architekta a odborníka na stavby šedesátých let (příprava výstavby Repre probíhala už od roku 1968, otevřen byl roku 1984) i normalizační stavby Ondřeje Beneše je budova Repre jedinečná právě proporcemi a gradací svých jednotlivých objemů korunované kupolí planetária, jež jsou pečlivě vyvažované směrem ke svému okolí. Fantastické jsou podle něj i odlesky od vodní hladiny, kterou je tu vše podtrženo. To vše by nyní zaniklo.

A přestože si právě Ondřeje Beneše přizvalo již v březnu město Most ke konzultacím, jak rekonstrukci řešit i jinak, teprve začátkem srpna se díky iniciativě mostecké zastupitelky a senátorky Aleny Dernerové podařilo poprvé sjednat jeho setkání s mosteckým primátorem a zástupci Artechu. „K situaci kolem Repre jsem se dostala až na poslední chvíli, kdy se ke mně dostaly informace od odborníků, které mě docela znepokojily. Měla jsem obavu z toho, že by rekonstrukce budovy, která zde v tom nejlepší smyslu reprezentuje určitou dobu, nerespektovala původní myšlenky architekta Mojmíra Böhma,“ uvedla důvody svého zapojení do problému senátorka s tím, že je potřeba, aby město vzalo na vědomí i názory odborníků.

„Nejprve jsem prováděl analýzy vlastního objektu s ohledem na obdobnou produkci své doby ve světě, pak mě zajímal vývoj pohledu na centrum Mostu od šedesátých let do současnosti. Jak jeho kulturní centrum, tak výstavba realizovaná zejména od počátku sedmdesátých let je tu stále nedokončená.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 2

Region vydání: 5plus2 - Mostecko

Foto autor: FOTO / IVETA LHOTSKÁ

Foto popis: Mostecký kulturní dům Repre se za několik let dočká nákladné rekonstrukce. Nyní se řeší jeho budoucí podoba.

Ve finále ceny Architekt roku 2018 je pět osobností [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.08.2018, Zdroj: [estav.cz](#) +5, Návštěvnost: 0

Obsahové duplicity: 20.08.2018 - [artalk.cz](#) [URL](#), 19.08.2018 - [idnes.cz](#) [URL](#), 15.08.2018 - [stavebnictvi3000.cz](#) [URL](#), 14.08.2018 - [archiweb.cz](#) - [URL](#), [archiweb.cz](#) - [URL](#)

Počátkem léta vybrala odborná porota pět finalistů soutěže Architekt roku 2018. Jedná se o architekty, kteří se v období uplynulých pěti let svým

přístupem významně zasloužili o architekturu v České republice, ať již vynikající tvorbou či podporou kvalitní architektury a profese. Slavnostní vyhlášení výsledků již desátého ročníku soutěže proběhne 11. září 2018 v prostorách CAMP v Praze.

Cena Architekt roku nehodnotí celoživotní dílo, ani nehledá nejlepší stavbu uplynulého roku. Jejím cílem je ocenit osobnost, která v posledních pěti letech významným způsobem přispěla ke vzniku kvalitní výstavby či projevila angažovanost na poli architektury. „Udělením tohoto ocenění se snažíme poukázat na význam a důležitost architektury a jejích tvůrců pro náš život a kulturní rozvoj společnosti a rovněž usilujeme o šíření osvěty a propagaci architektury“, říká předseda představenstva ABF, a. s., Pavel Sehnal.

Nominace - Architekt roku 2018 Členové letošní poroty (architekti Adam Gebrian, Josef Pleskot, Regina Loukotová, Marcela Steinbachová a vítězka loňského ročníku soutěže, umělkyně Kateřina Šedá) posuzovali 16 nominací, mezi nimiž se objevili Petr Hájek, Emil Příkryl, Martin Rajniš, Marek Štěpán, David Kraus, Klára

Brůhová, Libor Foukal, Leoš Válka, Dagmar Vernerová, Yvette Vašourková a Igor Kovačević, Milena Hauserová-Radová, Mjöljk, CBA - Miroslav Vodák a Tomáš Zdvihal, Zdeněk Fránek, Petr Hlaváček i Roman Koucký. Jedná se především o projektující architektky, ale najdeme mezi nimi i teoretiky, kurátory, vydavatele odborných publikací, pedagogy, zástupce institucí a další podporovatele architektury. Porotci v diskusi upozornili také na další jména, organizace či uskupení, která by si zasloužila pozornost. Připomněli rovněž význam pozice městského architekta, který se začíná v českých sídlech stále častěji uplatňovat.

Finalisté - Architekt roku 2018 Snahou poroty je komplexní hodnocení jednotlivých nominovaných. „Sledujeme celkový přínos nominované osobnosti pro společnost, její profesní a morální integritu, vliv na vznik kvalitní architektury a rozvoj prostředí, odbornou úroveň i osobní nasazení,“ říká člen poroty Josef Pleskot. Do finále postoupilo pět osobností a porota rozhodla také o udělení jednoho čestného uznání.

Odůvodnění poroty: Dva architekti, kteří se systematicky zabývají současnou architekturou zejména Českých Budějovic. Přednáší, diskutují, inspirují, srovnávají, vysvětlují, kritizují, organizují. Jsou zváni k prezentacím po celé republice, prosazují architektonické soutěže a výrazným způsobem přispívají k lepšímu pochopení role architektury ve společnosti. V roce 2016 vydali dvoudílný průvodce architekturou, který popisuje pozadí vzniku staveb z veřejných zdrojů v Jihočeském kraji a v Horním Rakousku - užitečný zdroj příkladů dobré praxe z let 1990-2015.

Činnost sdružení: Platforma CBA Architektura, založená Miroslavem Vodákem (1979), absolventem FA ČVUT v Praze, a Tomášem Zdvihalem (1986), absolventem Fakulty umění a architektury TU v Liberci, vznikla jako neformální sdružení architektů, kteří cítí nepsanou odpovědnost ke svému městu a snaží se ovlivnit jak jeho současnou podobu, tak diskusi o dlouhodobějších vizích. Kromě vlastní projekční praxe je jejich cílem vytvářet podmínky pro vznik kvalitní architektury. Aktivita za sedm let dávno překročily hranice města České Budějovice. Propagují architekturu v malých obcích i městech po celé zemi. Miroslav Vodák je členem Komise pro architekturu a územní rozvoj města České Budějovice.

Odůvodnění poroty: Dynamický architekt, pedagog a trubadúr české architektury. A právě v jejím kontextu je neobvyklou osobností především svým tvůrčím přístupem, odvahou a rozletem. Patří mezi zpracovatele desítek invenčních, originálních návrhů různorodých staveb, z nichž byla řada realizována. Širokou veřejnost nejvíce láká Stezka v oblacích v Dolní Moravě (2015), zatímco jeho komornějšími stavbami jsou modlitebny Církve bratrské z roku 2010 - v Černošicích a v Litomyšli, zde s impozantním křížem Václava Ciglera. Čínská odborná veřejnost pak jistě nepřehlédla galerii CCC - Czech China Contemporary v Pekingu (2013).

Stručný životopis: Architekt a pedagog, děkan FUA TU v Liberci. Narodil se roku 1961 v Boskovicích. Po studiích na Fakultě architektury VUT v Brně působil na ÚHA v Blansku, v roce 1989 založil firmu Fránek Architects. V současné době se věnuje projekční, publikační a pedagogické činnosti doma i v zahraničí. Jako pedagog působil na FA VUT Brno, na VŠB Ostrava, na ARCHIP Praha a na TU v Liberci. Habilitoval v roce 2008 na AVU v Praze, v roce 2011 absolvoval profesorské řízení na VŠUP Praha. Od roku 2012 je děkanem Fakulty umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci. Realizoval řadu výstav, přednáší pro odborníky a studenty na univerzitách v České republice i v zahraničí. Mezi jeho nejvýznamnější realizace patří, mimo ty uvedené v odůvodnění, také rodinný dům na Červeném kopci, 1998-2004; zámek ve Velkých Opatovicích, 1992-2007; Betonový dům, Praha, 2005; Pavilon Vítkovice, Ostrava, 2010; Energetická ústředna No. 6 Ostrava - Vítkovice, 2012; rodinný dům v Chorvatsku, 2014; Výzkumné centrum Liko-Noe, Slavkov u Brna, 2015 atd.

Odůvodnění poroty: Výrazný architekt střední generace i vlivný pedagog. Jeho realizace představují výjimečné počiny na poli architektury s přesahy i do jiných oborů. Tvorba reaguje na kontext, zároveň je svébytná a experimentální. Věnuje se nejen projektům jednotlivých staveb, ale dlouhodobě i urbanismu. Za výrazné dílo lze považovat Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (2013), koncepci pavilonu na Benátském bienále (2016), nebo vítězný soutěžní návrh na rekonstrukci ostravských jatek na galerii (2017). V současnosti dokončil v Praze dostavbu Centra současného umění DOX a rekonstrukci vodárenské věže na Letné pro dům dětí a mládeže a mateřskou školu. Kromě jiného aktivně vystavuje a je spoluautorem řady publikací.

Stručný životopis: Praktikující architekt, profesor na Fakultě architektury ČVUT v Praze a vedoucí ateliéru architektury na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Narodil se v roce 1970 v Karlových Varech. Po studiích na FA ČVUT v Praze a Škole architektury na AVU v Praze založil v roce 1998 společně s Tomášem

Hradečným a Janem Šépkou architektonickou kancelář HŠH architekti a v roce 2009 vlastní architektonickou kancelář Petr Hájek Architekti, s. r. o. K nejvýznamnějším realizovaným stavbám patří: Horní náměstí v Olomouci, 2001 (HŠH architekti), Arcidiecézní muzeum Olomouc, 2006 (HŠH architekti), Jízdárna - multifunkční sál v Litomyšli, 2013 (HŠH architekti); Úpravy zámeckého návrší v Litomyšli, 2016 (HŠH architekti), KCEV – vzdělávací centrum Krkonošského národního parku, 2014, Dům Chameleon, 2014, rozšíření Centra současného umění DOX +, 2018; rekonstrukce vodárenské věže v Praze 7, 2018, či terasy paláce Lucerna, 2017. Za svou práci získal řadu ocenění u nás i v zahraničí. Je zakladatelem a předsedou představenstva nadačního fondu na podporu umění a talentu Art-Now a zakladatelem sdružení LEA – Laboratoř Experimentální Architektury.

Odůvodnění poroty: Petr Hlaváček je bytostně společensky angažovanou osobností. Jeho vysoká sociální citlivost se vždy projevovala ve vlastní architektonické tvorbě a během posledních asi pěti let přerostla do rozměrů veřejného nasazení při vzniku nového orgánu pro plánování a rozvoj Prahy - IPR. Mnoho udělal a stále dělá pro vznik nového progresivního územně plánovacího dokumentu, tzv. Metropolitního plánu Prahy. Velmi aktivně popularizuje práci IPR a vehementně se snaží pro ni získávat všeobecný respekt. V posledních měsících se uvážlivě rozhodl přímo vstoupit do politiky, což lze vnímat jako logické vyústění jeho veškerého dosavadního profesního a společenského úsilí a jako důkaz, že jeho bytostná angažovanost je ryzí.

Stručný životopis: Pedagog na Fakultě architektury ČVUT v Praze a praktikující architekt v kanceláři Headhand architekti, s. r. o. Narodil se v roce 1961 v Gottwaldově, absolvoval FA ČVUT v Praze, v letech 2010-2015 vykonával funkci prodávajícího pro rozvoj FA ČVUT v Praze, v letech 2015-2016 pracoval jako ředitel Institutu plánování a rozvoje HI. města Prahy (IPR), nyní zde působí jako předseda gremiální rady. Architekt se má dle jeho názoru snažit především vnímat a respektovat kvality a potřeby celku. Rovnováhu a vyváženost vystavěného prostředí považuje za jeho největší kvalitu a hodnotu. Mezi nejznámější díla patří např. Ubytovací zařízení Knihovny AV ČR v Jenštejně, 2011 (spolupráce: M. Hlaváčková, O. Korčák, M. Hlaváčková ml., M. Draslar); Bytový dům U Michelského mlýna, Praha 5-Michle, 2005 (spolupráce: H. Seho, J. Dostál); Rekonstrukce ambasády ČR v Brasílii, 2010 (spolupráce: M. Hlaváčková, O. Korčák).

Odůvodnění poroty: Trojice bývalých studentů liberecké Fakulty umění a architektury se následně rozhodla v Liberci zůstat a už tam profesně deset let působí. Nepláčou, nefňukají, nenaříkají na špatné vnější podmínky a pracují. Realizují stavby, účastní se soutěží a workshopů po celém světě, přispívají k ožívování veřejného prostoru Liberce provozováním nejrůznějších kulturních a společenských aktivit, včetně vedení vlastní hospody. Ukazují tak ostatním studentům, že po škole je možné založit vlastní kancelář a pracovat na vlastní triko, dosahovat solidních výsledků a ještě se při tom dobře bavit.

Činnost ateliéru: Liberecký ateliér byl založen v roce 2008 Janem Machem (1981), Lukášem Holubem (1977) a Janem Vondrákem (1981), postupně byl doplněn o další čtyři architektky. Hlavním těžištěm práce jsou podle jejich slov především zábavní a zajímaví klienti, jimž se snaží realizovat vlastní sny. Ateliér má přesah i mimo oblast architektury, ovlivňuje dění okolo nás, podporuje a organizuje zajímavé akce (např. založení filmového festivalu Ki-no Liberec či běžeckých závodů Divočina). Pozornosti se mu dostalo stavbou veřejné sauny na liberecké přehradě v roce 2010, čímž chtěl upozornit na neomezené možnosti kultivace veřejných míst a veřejného života, ke které stačí jen nápad, nadšení pro dobrou věc a trocha peněz. Dále připomeňme např. realizaci rozhledny v Heřmanicích, 2012, či stavbu Lesní vily ve Staré Boleslavi v roce 2017. Úspěšně se zúčastnili řady soutěží (2. místo v mezinárodní soutěži A Room for London, 2010; 1. místo v soutěži Warming Huts a následná realizace projektu v Kanadě, 2012; 1. místo ve vyzvané architektonické soutěži Obchodní dům Kubík v České Třebové, 2015 atd.). Byli hostujícími architektky na FUA TU v Liberci.

ARCHITEKT OBCI 2018 Soutěž Architekt roku organizuje společnost ABF, a. s., již desátým rokem. Její nedílnou součástí je také ocenění Architekt obce - titul udělovaný Ministerstvem pro místní rozvoj, Svazem měst a obcí a časopisem Moderní obec. Odborná porota, pracující ve stejném složení jako v soutěži Architekt roku 2018, doporučila organizátorům k dalšímu posuzování tři počiny z deseti zaslaných nominací, přičemž o laureátovi rozhodnou organizátoři sami:

Odůvodnění poroty: Někdy stačí uvést věci do původního stavu, technicky vylepšit a správně používat. Na výsledku je pak patrná souhra investora (obce), architekta a uživatele. Školka v Nové Sedlici o této zásadní souhře svědčí.

Odůvodnění poroty: Porota ocenila komplexní, vytrvalý a k veřejnosti otevřený přístup k regeneraci veřejných

prostranství ostravského sídliště Fifejdy I.

Odůvodnění poroty: Často se stává, že velké a komplexní úkoly začínají zdánlivým detailem. V Prostřední Bečvě to vypadá na podobný případ. Od výtvarného řešení jedné fasády, k celkové úvaze o roli a podobě veřejného prostoru obce. Z předložených materiálů je vidět, že spolupráce mezi obcí a architekty nabyla pevnějšího rázu a nese první, velmi kultivované výsledky.

Vyhlášení výsledků Slavnostní ceremoniál s předáním cen laureátovi ocenění Architekt roku 2018 a Architekt obci 2018 se uskuteční 11. září 2018 od 18 hodin v prostorách Centra architektury a městského plánování (CAMP) v Praze. Cenu Architekt roku 2018 předá loňská laureátka Kateřina Šedá. Moderátorkou akce bude Daniela Písařovicová.

Koncertní síň pro Ostravu za 1,5 miliardy navrhnu světoví architekti [URL](#)

WEB, Datum: 23.08.2018, Zdroj: idnes.cz +1, Autor: Ivana Lesková, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 23.08.2018 - Mladá fronta DNES

Letité debaty o tom, zda a kde postavit koncertní halu s kvalitní akustikou pro Janáčkovu filharmonii Ostrava, skončily. Magistrát moravskoslezské metropole ve středu vyhlásil mezinárodní architektonicko-urbanistickou soutěž na rekonstrukci Domu kultury města Ostravy a přístavbu nové koncertní síně.

Vítěze bude město znát příští rok v červnu. Stavba objektu, který pojme 1100 až 1300 diváků, by měla začít v roce 2022.

„Oslovili jsme tři světově uznávané architektonické kanceláře z Dánska, Polska a USA, které mají zkušenosti s projektováním velkých koncertních sálů. Další tři soutěžící vybereme z přihlášek, které přijdou do 21. září. Všechny týmy musejí mít odborníka na akustiku,“ říká Jan Malík z útvaru hlavního architekta.

Podotkl, že je to už pátá architektonická soutěž Ostravy v posledních dvou letech a jedna z nejvýznamnějších v historii města.

Jedna z nejvýznamnějších zakázek v historii města

To tvrdí i ostravský primátor Tomáš Macura. „Cenu této zakázky odhadujeme na 1,5 miliardy korun bez DPH. Z tohoto pohledu je srovnatelná snad jen s výstavbou Nové radnice před devadesáti lety. V tehdejší měně stála 52 milionů korun,“ líčí Macura.

Město na přestavbu kulturního domu, který je chráněnou památkou, a přístavbu koncertní síně začíná šetřit.

Počítá však i s velkou finanční podporou státu a kraje.

„Opozice nám vyčítá, že málo investujeme. Ale když chcete realizovat velké věci, musíte si na to nejdříve našetřit. Proto jsme před časem založili například Fond pro obnovu městské nemocnice, která potřebuje investice za nejméně dvě miliardy korun, a loni i Fond pro stavbu koncertní síně, kam jsme poslali prvních 100 milionů,“ řekl primátor.

Doplnil, že město teď bude každý rok posílat na zmíněný fond dalších 150 až 200 milionů. Kromě toho získalo závazný příslib, že stát přidá na koncertní síň 600 milionů a kraj dalších 300 milionů.

Ostrava tak bude muset uhradit zbývajících 600 milionů za stavbu. Ale i další náklady v řádu stovek milionů.

Bude problém s parkováním, obávají se hudebníci

Plánovaná stavba totiž nevyvolává jen nadšení, ale i obavy. „Potřebujeme novou koncertní síň a moc se na ni těšíme. Ale nelíbí se nám volba jejího umístění,“ nastínil jeden ze zaměstnanců Janáčkovy filharmonie Ostrava.

„Už teď je tam totiž těžké zaparkovat, když je akce. Obáváme se, že v budoucnu to bude ještě větší problém. Po dostavbě koncertní síně se zvýší počet návštěvníků kulturního domu, ale současně zmizí velké parkoviště na protější straně ulice. Za dva roky tam má začít výstavba takzvané Černé kostky pro vědeckou knihovnu,“ poznamenal.

Primátor Macura ujistil, že radní města o problému vědí a řeší ho. „Pod kulturním domem a jeho přístavbou vznikne podzemní parkoviště pro nejméně 300 aut. Pokud geologický průzkum ukáže, že tam může být další podzemní patro, může se počet stání zvýšit až na 400 a možná i více. Bude to stát asi 200 až 300 milionů,“ uvedl.

A to není vše. Další parkoviště má být i pod Černou kostkou, kterou chce stavět kraj. „Jednáme s krajem o tom, aby se podzemní parkoviště pod oběma budovami propojila tak, aby lidé mohli suchou nohou projít pod ulicí 28.“

října,“ říká Macura.

„Kromě toho začne už příští rok výstavba parkovacího domu před městskou nemocnicí. Od koncertní síně bude vzdálený asi 300 metrů,“ dodal primátor.

Zbourat a zapomenout?

TISK, Datum: 20.08.2018, Zdroj: Týden, Strana: 62, Autor: Klára Čikarová, Vytištěno: 47 244, Prodáno: 54 841, Rubrika: Kultura

Pro jedny jsou to architektonické perly, pro jiné jen studené betonové kostky, připomínající časy nesvobody. Češi k normalizačním stavbám stále nenašli vztah. Po hotelu Praha či obchodním centru Ještěd se má bourat i pražský Transgas. Kolik staveb ještě musí jít k zemi, abychom si uvědomili, že tvoří historii stejně jako barokní kostely nebo funkcionalistické vily?

Druhý týden v srpnu v osmaosmdesáti letech odešel poslední žijící autor Nuselského mostu, architekt Stanislav Hubička. Jeho stavba z roku 1974 je svědkem doby, na niž se nevzpomíná s nadšením. Tomu také odpovídá způsob, jakým společnost přistupuje ke stavbám, které během ní vznikly: zbourat a zapomenout. Kdyby se naši předci chovali podobně k barokním kostelům, produktům doby temna, asi bychom tu dnes neměli polovinu památek. Masivní architektura betonu a kovu ve stylu brutalismu je unikátem a podle mnoha architektů si zaslouží zachovat pro budoucí generace, ať už si o její estetické hodnotě myslíme cokoli.

Nebourejte to!

Minulý týden začalo další kolo sporu o demolici komplexu Transgas na pražské Vinohradské třídě. O osudu budovy kde naposledy sídlilo klientské centrum VZP, by mělo být rozhodnuto nejpozději v polovině září. Na jejím návrhu pracoval vedle architektů Jiřího Eisenreicha,

Iva Loose a Jindřicha Malátka i Václav Aulický, autor Žižkovského vysílače. Loni byla zbořena jeho budova telefonní ústředny vedle dejvického hotelu Diplomat (stavba 1975 až 1982). Tehdy se vyjádřil, že její demolici chápe, protože pro stavbu v této podobě již není využití. O bourání Transgasu nicméně řekl: „Bude to pro mě tragédie. Nemůžu to zakázat, můžu jen prosit – nebourejte to.“

Proti zbourání souboru budov bývalého ministerstva paliv a energetiky a plynárenského dispečinku, kam měl nastoupit do práce Otík z filmu Vesničko má středisková, se poslední rok vzedmula vlna odporu z řad architektů, akademiků i veřejnosti. Bývalý ministr kultury Daniel Herman i přes prvotní příslib, že tak učiní, ale stavbu nakonec odmítl prohlásit za národní kulturní památku a dal volnou ruku novému vlastníkovu stavby, společnosti HB Reavis miliardáře Ivana Chrenka. Developer namísto opravy unikátní stavby ze 70. let, kde byla vůbec poprvé použita dnes znovu moderní předkorodovaná ocel typu Atmosfix, nechal vypracovat projekt od architekta Jakuba Ciglera, autora nových pražských staveb Quadrio nebo Florentinum. Znalecký ústav Apogeo náklady na novou stavbu odhadl na 2,2 miliardy korun. Nový komplex by měl stát v roce 2021, podle odborníků ale půjde o tuctovou kancelářskou novostavbu. Přitom jen o pár metrů dál stojí památkově chráněná budova bývalého Federálního shromáždění od architekta Karla Pragera (stavba 1966–1974), kterou si pro výstavní účely upravilo Národní muzeum.

Hnusná „komoušská“ stavba

„Jako soubor budov reprezentujících instituce minulého režimu je pro mnoho obyvatel této země Transgas odsouzen už z principu coby ‚hnusná komoušská stavba‘. Obhájci demolice často patří ke starší generaci, která má s minulým režimem osobní zkušenost a msta na jeho reliktech jim přináší osobní potěšení,“ vyjádřila se minulý týden předsedkyně Klubu za starou Prahu Kateřina Bečková. Zastávce má podle ní stavba naopak v mladší generaci, která si do ní nepromítá osobní pocity. Pod peticí za zachování Transgasu se podepsaly čtyři tisíce lidí, jedním z nejsilnějších hlasů na jeho obranu je sochař Pavel Karous, autor projektu Veřelci a valavky, mapujícího normalizační umění ve veřejném prostoru. „Je to jeden z nejzdařilejších a nejobdůbnějších architektonických celků postavených u nás v druhé v polovině dvacátého století. Z globálního pohledu je Transgas poklad internacionální brutalistické architektury, která je již na Západě všeobecně obdivována a stále

častěji státně chráněna," řekl TÝDNU a dodal: „Je jasné, že unikátní soubor nemůže soukromý investor nahradit kvalitnější stavbou, což by měl být jediný možný argument pro zbourání zdravé budovy. Naopak zveřejněná vizualizace stavby, která vznikla bez veřejné architektonické soutěže, jasně ukazuje, že unikátní architektura Transgasu má být vystřídána pokleslým stavebnictvím na základě rychlého projektu a levné technologie využívané pro administrativní a rezidentní zástavbu, u které jde především o maximální komerční vytěžení parteru.“

Jako zbourat Karlštejn

Obětních beránků je více a scénář bývá podobný: „Ošklivou betonovou budovu“ koupí nový vlastník, nevyhovuje jeho požadavkům a rozhodne se ji zbourat. Vzedne se vlna odporu z řad odborníků, ti podají žádost o památkovou ochranu na ministerstvo kultury, ale to ji zamítne. Tak to bylo i s dejvickým hotelem Praha od architektů Jaroslava Paroubka, Arnošta Navrátila, Radka Černého a Jana Sedláčka (stavba 1975–1981), který v roce 2014 dala zbourat skupina PPF. Nahradila ho soukromou školou Open Gate. Tehdy se také ozvaly hlasy proti, stavba měla nicméně i vlivné odpůrce – například architektky Zdeňka Lukeše nebo Rostislava Šváchu. O pět let dříve se bouralo také v Liberci. Stroje najaté nizozemskou společností MultiDevelopment Corporation a Tescom srovnaly se zemí obchodní dům Ještěd (stavba 1978–1979), známý z filmu Grandhotel režiséra Davida Ondříčka. O zapsání stavby architekta Karla Hubáčka, rovněž autora hotelu na Ještědu, na seznam národních kulturních památek, se tehdy snažil architekt Jiří Suchomel z Technické univerzity Liberec. Ministerstvo to ale zamítlo. Dnes na místě normalizačního „obchodáku“ stojí nový svatostánek konzumu – Forum Liberec. Podle Karouse jsou podobné budovy na světě asi jen tři, z nichž jedna stojí v Japonsku. „Je to, jako kdybychom si zbourali Karlštejn," říká o zaniklé liberecké stavbě, řazené někdy také do stylu metabolismus. Jeho slova se ale vztahují i na sportovní halu ve Frýdku-Místku od Oskara Chmiela (stavba 1971–1986), které místní neřekli jinak než „bílý motýlek“. Nový vlastník, společnost EuroMall FM, ji zboural v roce 2013.

Turistické cíle

Namále měla nedávno také budova české ambasády v Berlíně od manželů Machoninových. Ministerstvo zahraničí dalo loni vypracovat posudek, zda ji zbourat, nebo opravit. Vláda nakonec rozhodla o rekonstrukci, měla by začít za tři roky a přijde na více než 700 milionů korun. „Důvodem, proč uvažovali o zbourání, pravděpodobně také bylo, že obsahuje větší množství azbestu," míní Anna Vohlídalová, česká architektka žijící v Berlíně. Rekonstrukce se podle ní vyplatí více: „Stavba má masivní betonové podlaží, které by demolicí zkomplikovalo.“ Navíc se o její zachování zasazovali i němečtí architekti. „Naše brutalistická ambasáda je tam velmi ceněna, je vnímána jako jedna z nejvýraznějších staveb sedmdesátých let," řekla vnučka architektů Marie Kordovská.

Její prarodiče se u nás proslavili také budovou karlovarského hotelu Thermal, která je každoročně dějištěm mezinárodního filmového festivalu a jejímž vlastníkem je stát. Rekonstrukce hotelu, na niž je podle ministryně financí Aleny Schillerové vyčleněno 580 milionů korun, by měla začít na podzim a po prázdninách by měl být znám i jeho budoucí provozovatel.

Před dvanácti lety prošla rekonstrukcí další pražská stavba Machoninových, Dům bytové kultury. Podle některých architektů ale oprava nenávratně zničila původní interiéry. Další obchodní dům Machoninových – Kotva – se i dnes snaží s normalizační tváří pracovat a na unikátní architekturu láká potenciální zákazníky z řad turistů. Ti u nás vyhledávají i stavby Karla Pragera, vedle zmiňované budovy Federálního shromáždění především Novou scénu Národního divadla.

Umění, nebo barbarství?

V zahraničí jsou totiž brutalistické stavby velmi ceněny. Aktuálně je připomíná například newyorská výstava v Muzeu moderního umění (do ledna 2019), jež se zaměřuje především na ty v bývalé Jugoslávii. Záchraně brutalistických staveb se věnuje také iniciativa SOS Brutalism Architekturzentrum ve Vídni, kde na začátku srpna

skončila výstava věnovaná „betonovým monštrům“. Centrum ale stále pořádá komentované prohlídky po stavbách, jako jsou kongresové centrum v Bad Gasteinu, Oblatenkloster ve Vídni nebo škola Mariannhill v Landecku. Podobné iniciativy fungují i v bývalém socialistickém bloku. Například v Rumunsku se snaží stavby chránit iniciativa Socialist Modernism, již provozuje Bureau for Art and Urban Research. Na Facebooku od roku 2014 dokumentuje i zahraniční stavby, jako je třeba bývalý státní cirkus v Kišiněvu v Moldávii. Obdivovatelé brutalismu z celého světa se sdružují také ve facebookové skupině The Brutalism Appreciation Society, jež čítá skoro 60 tisíc členů.

U nás význam normalizačních staveb propaguje například sdružení Architektura 489, které loni vydalo průvodce Brutální Praha po stavbách z období 1948 až 1989. Happening za záchranu Transgasu loni zorganizoval spolek Bolt958, když nechal budovu symbolicky „vybuchnout“ v červeném kouři. Za památkovou ochranu stavby se v otevřeném dopise na začátku srpna zasazovali také Klára Brůhová, pedagožka Ústavu teorie a dějin architektury Fakulty architektury ČVUT, historik a teoretik umění a architektury Rostislav Švácha, Lukáš Beran z Výzkumného centra průmyslového dědictví Fakulty architektury ČVUT a další.

Nekompromisní přístup k brutalismu má ovšem i vlivné zastánce. Patří mezi ně například sochař Jaroslav Róna nebo architektka Eva Jiříčná. „Jde o stavby, které byly projevem omezeného dobového urbanismu, který cíleně boural přirozenou kulturu měst a vytvářel až bezcitně solitéry,“ vyjádřila se dříve k Transgasu Jiříčná a Róna loni v rozhovoru pro TÝDEN řekl: „Jsem radikální odpůrce staveb z tohoto období, boural bych je hned, jednu za druhou. Nevážím si jich a jsem toho názoru, že tehdejší architekti neměli ohledy k historii měst a svým brutalismem prokazovali barbarství.“ Prior v centru Jihlavy i karlovarský Thermal přitom označil za zločin. „Architekt Karel Prager zničil Troju výškovými budovami, chtěl dokonce probourat Rudolfinum skleněným tunelem, postavil Novou scénu, kterou bych nechal klidně odstranit, i když tam vytvořil skleněnou fasádu můj profesor Libenský.“ Transgas považuje Róna za strašný a vůbec mu nevádí ani to, že zbořili hotel Praha. Je jasné, že památková ochrana brutalistických staveb bude ještě během na dlouhou trať.

***

Brutalismus

Termín poprvé použil anglický historik architektury Reyner Banham v roce 1954, když popisoval školní budovu od manželů Smithsonových v Hunstantonu v Norfolk. Jako brutalisté byli v tomtéž roce označeni i mladí architekti na konferenci v Provenči, když obvinili starší generaci v čele s Le Corbusierem a Walterem Gropiem, že ztrácí zájem o moderní architekturu. V Československu se v té době stavělo ještě ve stylu socialistického realismu. Návrhy na budovy v brutalistickém stylu u nás vznikaly od 60. do 80. let minulého století, většina realizací spadá do let sedmdesátých. Brutalistické stavby upoutají svým objemem, použitím železných konstrukcí, přiznaným potrubím a především neopracovaným betonem. Ten dal také směru jméno (z francouzského béton brut neboli drsný beton). U nás bývají brutalistické stavby spojovány s komunistickým režimem, ale stavělo se tak i na Západě. V současnosti probíhají debaty o tom, zda si zaslouží památkovou ochranu.

Připravuje se nákladná rekonstrukce Staroměstské tržnice v Praze [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Tržnice je duší města. Na rozdíl od mnoha světových metropolí však Praha na tu svou, která by byla dostupná a funkční, stále čeká. Aspirantem na takový veřejný prostor je Staroměstská tržnice, na jejíž rekonstrukci se nyní město rozhodlo vynaložit až 366 milionů. Již několik let sleduje dění kolem Staroměstské tržnice také československé duo oživovatelů veřejných prostorů Ondřej Kobza a Gábor Bindics, které je připraveno navrátit tomuto místu jeho ztracený potenciál.

Ondřej Kobza (Střecha Lucerny, Piána na ulici, Café V lese v Krymské, Café Neustadt) a Gábor Bindics (Stará

tržnice v Bratislavě, Živé námestie, KC Dunaj) již čtyři roky sledují dění okolo znovuoživení Staroměstské tržnice. Setkali se s různými politiky, úředníky a investory. Tržnice je duší města a mnohdy také první místo, se kterým se setká návštěvník, stejně jako místo, podle kterého se pozná ráz dané země. Pro domácí je pak místem setkávání a inspirativních nákupů. To, že Praha dosud žádnou takovou emblematickou tržnici nemá, možná o mnohém vypovídá.

"Je zcela přelomové, že se nyní Praha rozhodla vynaložit okolo 366 milionů do rekonstrukce své tržnice. Peníze samotné, avšak autentický život v místě nevytvoří," komentuje svou motivaci kavárník Ondřej Kobza.

Proto nabízí dvojice česko-slovenských oživovatelů veřejných prostorů svou mnoholetou zkušenost i čas pro skutečné a reálné oživení tohoto skvostného místa. Gábor Bindics před pěti lety sestavil tým odborníků, kteří převzali do správy "Starou tržnici" v Bratislavě. Kromě pravidelných trhů, mnoha akcí pro děti, koncertů světoznámých kapel, zde najdete restauraci, která zaměstnává bezdomovce, technologický hub s 3D tiskárnou pro veřejnost či vlastní malý pivovar. Před Tržnicou se koná pravidelný street food a místo významně a zcela neopominutelně spoluutváří také celou atmosféru náměstí SNP. A vůdčí postava celého týmu Gábor Bindics je natolik fascinován potenciálem, který v tomto ohledu Staroměstská tržnice skýtá, že je připraven se věnovat tomuto projektu.

Kavárník Ondřej Kobza sice nemá přímou zkušenost s tržnicí, ale Střechou Lucerny mu již nyní prošlo asi 30 000 návštěvníků, projekt Piána na ulici probíhá již šestým rokem, v roce 2012 byl u oživení Náplavky, kdy spolu-provozoval Bajkazy. Krymská, kde provozuje již 9. rokem Café V lese je často srovnávána mimo jiné s Brick Line v Londýně.

Partnery projektu jsou také realizátoři berlínské Markthalle neun a maďarský projekt Mindspace, který tvoří program Rákóczi téri Vásárcsarnok v Budapešti, na němž mimo jiné rovněž spolupracoval jeden z ústředních iniciátorů tohoto projektu Gábor Bindics.

Mezi českými podporovateli této vize stojí mimo jiné architekt Adam Gebrian a Petr Hájek, vlnář a spisovatel Bogdan Trojak, který je mimo jiné pořadatelem úspěšného festivalu Praha pije víno, popularizátor architektury a architekt David Vávra, farmář Pavel Šícha či designér Maxim Velčovský a Hospodářská komora Praha 1.

"Praha načrtla svou vizi, která je zpodobněna mnoha vizualizacemi. My víme, jak těmto obrázkům vdechnout život. Jsme připraveni vést s Prahou dialog o detailech naší nabídky. Nabízíme Praze záruku, že si neuřízne ostudu. Ručíme za to, že Staroměstská tržnice se stane chloubou Prahy a Pražanů.

Rádi bychom ono místo oživil, ale jde nám o věc samu. Pokud se najde jiný partner pro město a bude mít lepší nabídku, budeme především rádi, že Praha bude mít novou skvělou tržnici," vysvětluje Ondřej Kobza.

Náměstí Práce ve Zlíně a jeho proměny [URL](#)

WEB, Datum: 20.08.2018, Zdroj: artmap.cz, Autor: František Lýdie Gahura, Práce Ve Zlíně, Návštěvnost: 30 355

Náměstí Práce ve Zlíně a jeho proměny výstava k výročí architekta Františka L. Gahury vernisáž: 21. srpna 2018 v 17. hod.

místo: Grafický kabinet galerie, 2. podlaží budovy 14 továrního areálu

Výstava v grafickém kabinetu zlínské galerie představuje prostřednictvím originálních plánů a dobové fotodokumentace proměny stávajícího prostoru náměstí Práce ve Zlíně. Zlín se stal v meziválečném období díky prosperitě firmy Baťa moderním městem s nezaměnitelným architektonickým stylem i životním tempem a historie výstavby náměstí Práce se odvíjela spolu s jeho rozvojem. Ještě počátkem 20. století byly na tomto území panské louky a pole. Historické náměstí s radnicí v centru Zlína začalo ztrácet od dvacátých let 20. století svoji roli a nová výstavba se soustředila před tovární areál. První veřejné budovy v prostoru budoucího náměstí, nazvaného podle baťovské filozofie příznačně náměstí Práce, byly zpočátku realizovány podle okamžité potřeby firmy bez celkové urbanistické koncepce a zůstaly dodnes solitéry. Na urbanistickém řešení náměstí se v meziválečném a válečném období podílela celá plejáda známých českých architektů a urbanistů a mezi lety 1935 až 1946 byla navržena řada variant řešení. Nové náměstí se mělo stát v duchu progresivních myšlenek moderního urbanismu o ideálním průmyslovém městě hlavním centrem obchodním, kulturním i společenským filtrem, kterým zaměstnanci procházejí při cestě z továrny. Při významných událostech mělo sloužit jako velké shromaždiště. Nejvíce projektů celkové dostavby tohoto prostoru pochází od nejvýraznějšího architekta Zlína

Františka Lýdie Gahury. Právě jemu je věnována tato prezentace, připomínající 60 let od jeho úmrtí (15. 9. 1958 v Brně). Na základě požadavků firmy Baťa vypracoval v roce 1935 ve svém ateliéru návrh úpravy nového centra města a studii dopravního řešení Zlína také významný architekt, urbanista, teoretik architektury a malíř Le Corbusier. V letech 1940–1942 se vedle Gahury zabývali otázkou regulace náměstí další významní architekti a urbanisté – Josef Gočár, Bohuslav Fuchs a Emanuel Hruška. Na jejich studie navázal v roce 1946 známý firemní architekt Vladimír Karfík. Jednalo se vždy o originální a podnětné návrhy, z nichž ale žádný nebyl realizován, stejně jako další poválečné plány. Náměstí Práce zůstává i přes řadu dalších urbanistických studií dodnes stále nedořešené.

Barevné originální plány a studie pocházejí ze sbírky architektury ve zlínské galerii a z pozůstalostí Františka L. Gahury a Bohuslava Fuchse, uložených v Muzeu města Brna. Řada z nich bude představena veřejnosti poprvé. výstava potrvá do 28. října 2018

Městský architekt ovlivňuje rozvoj města. Ne všude ho ale mají [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: nymbursky.denik.cz, Návštěvnost: 68 859

Nymbursko – Domy, parky, sídliště, parkoviště, průmyslové či pěší zóny, veřejná infrastruktura nebo třeba kulturní památky. To vše je součástí měst, ve kterých žijeme.

Často ale městský prostor považujeme jednoduše za samozřejmost a nad územním plánováním se moc nezamýšlíme. Také proto v některých městech Nymburska existuje pozice městského architekta, který může svými odbornými názory rozvoj města ovlivňovat.

Městského architekta mají například přímo v Nymburce. „Městský architekt má pouze poradní funkci, nerozhoduje. Jsou mi předkládané stavební plány ve městě a já se k nim vyjadřuji,“ popsal svou funkci Jan Němec, který jako městský architekt v Nymburce pracuje již jedenáct let.

Podle Němce je pro město výhodné mít svého vlastního městského architekta. „Vyjadřuje se i k projektům soukromých investorů a měl by vždy chránit zájmy města. Pokud umí zastupitelé i městští úředníci jeho služeb využívat, získají jeho odborný názor jako podklad pro vlastní rozhodování v oblasti rozvoje města i městských investic. Samozřejmě, že městský architekt nemusí mít vždy pravdu, samospráva i úřad musí obvykle zohlednit více hledisek,“ dodal Němec, podle kterého je spolupráce v Nymburce většinou dobrá.

Také podle nymburského starosty Pavla Fojtíka je městský architekt městu prospěšný.

Kromě jednotlivých projektů se s ním snaží konzultovat také dlouhodobé plány ve městě.

Jeho osobní zkušenost je třeba následující: „Už v roce 2010 jsme si s naším architektem sedli a naplánovali jsme rekonstrukci starého sídliště. Momentálně je rekonstrukce téměř u konce. Dále chceme řešit třeba opravy sídliště Jankovice nebo městskou zástavbu v centru města,“ dodal Fojtík.

Také v Poděbradech mají od července svého architekta, jehož úkolem je podle oficiálního vyjádření radních pomoci řešit otázky rozvoje města, ochrany historické zóny a koncepčního výhledu lázeňského města. V únoru letošního roku městským zastupitelstvem neprošel návrh na zřízení funkce městského architekta. V Poděbradech tak poradní funkci nenazývají městský architekt, ale odborný poradce v oblasti architektury a urbanismu města.

„Městský architekt vytváří názvem své funkce mylný dojem, že přes jeho rozhodnutí nejede vlak, ale ono to tak není. Jsem přesvědčený, že je poctivější hned v názvu funkce místo nereálných očekávání naznačit, že dotyčná osoba nenesí v kapse kouzelné razítko. Proto jsem chtěl, aby bylo na první pohled jasné, že jde o zkušeného člověka, odborníka z praxe, který bude argumentačně hájit zájmy města formou konzultací a odborných stanovisek,“ okomentoval poděbradský starosta Ladislav Langr.

Poděbradský odborný poradce Milan Košar se podle starosty nyní seznamuje s územním plánem města a dostal také několik zadání. „Požádal jsem ho, aby se zamyslel nad případným bazénem v Poděbradech, připravil veřejnou debatu k umístění víceúčelového sálu a aktuálně se podílí na umístění pomníku k 100. výročí republiky. V neposlední řadě začne pomalu oživovat myšlenku rekonstrukce náměstí,“ dodal Langr.

Ne ve všech městech Nymburska mají svého městského architekta nebo odborného poradce v oblasti architektury. Například v o něco menší Lysé nad Labem nebo v Milovicích tato funkce zatím neexistuje. „Městského architekta bohužel nemáme. Když potřebujeme něco postavit či zrekonstruovat, tak vyhlásíme výběrové řízení a vítězná firma pak většinou už svého architekta má,“ vysvětlila například pracovnice městského úřadu v Milovicích Lucie Petřtylová.

Chceme, aby vzniklo dobré místo pro život

TISK, Datum: 20.08.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 14, Autor: Jaroslav Nedvěd, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Kraj Plzeňský

Pozoruhodný projekt se už od roku 2015 připravuje v Plzni. Jedná se o revitalizaci Jiráskova náměstí. Jeden z autorů návrhu architekt Ondřej Synek ho v rozhovoru pro MF DNES přibližuje podrobněji.

PLZEŇ Jiráskovo náměstí by mělo projít zásadní proměnou. Ta stojí na návrhu ateliéru re:architekti, který zvítězil v architektonické soutěži. Plán narazil na odpor některých lidí, kterým se nezamlouvalo, že podle původního plánu mělo na náměstí padnout 93 ze 136 stromů. Architekti před několika dny ohlásili, že se kácet bude méně: 69 stromů. Zároveň zvýšili počet stromů, které se nově vysadí na 108. Celkově by jich na náměstí po obnově mělo být 175.

Architekt Ondřej Synek zdůrazňuje, že nyní má zeleň na náměstí špatné podmínky. Ty se mají zlepšit. Pak podle architekta budou trávník a stromy dobře prosperovat a vytvářet v místě lepší klima, než jaké je tam dnes. Ondřej Synek říká, že s řešením prostoru náměstí souvisí řada problémů, které se přitom střetávají. „Hledáme určitou rovnováhu,“ vysvětluje. Tvrdí, že autorům návrhu se jedná především o to, aby lidem bylo na náměstí dobře.

* Už váš ateliér pracoval na podobné zakázce, jako je revitalizace Jiráskova náměstí?

Právě v této době se staví relativně velké náměstí v Děčíně, kde jsme navrhli obnovu celé čtvrti, veškerých veřejných prostranství. Takže s podobnými zakázkami máme zkušenost.

* U Jiráskova náměstí se často mluví o tom, že se má upravit tak, aby začalo lépe fungovat. Co to z vašeho pohledu znamená?

Mám před sebou vidinu, co za děje se tam může odehrávat. Smysl parkového náměstí je, že si tam lidé chodí sednout, že se tam děti mohou vyběhat, je to místo, kde si lidé dávají sraz nebo čtou knížku. Na Jiráskově náměstí navrhujeme například část, která je svázaná s provozem kláštera a kostela. Bude to prostředí, kde se nebudete stydět se vyfotit, kde lidé v neděli vyjdou z kostela a jsou tam rádi. Je tam dostatek místa i na příležitostné trhy. Budou na to potřebné přípojky. Tím pádem tam bude možné pořádat i koncerty.

* A konkrétní změny, které mají podle vašeho návrhu proměnu Jiráskova náměstí provázet, jsou jaké?

Vybudování širších chodníků, zklidnění dopravy a zrušení dvou příčných vozovek. Ty jsou neviditelnější, těch si všimnou všichni. Středovou část vyčleníme tak, aby byla zklidněná a byl to prostor jenom pro lidi, kteří to pocítí. Chceme zpřehlednit celý systém dopravy. Jasně budou vymezená místa, kde se parkuje. Celá oblast bude zóna s maximální povolenou rychlostí 30 kilometrů v hodině. Pro projektanty to znamená, že vozovky budou užší. Na těch lidé jedou pomaleji. To jsou jemné nástroje, které vytvářejí atmosféru místa pro lidi, kde si řidiči mají dávat pozor a kde se chodci budou cítit bezpečně.

* Kritikům vašeho návrhu na změnu náměstí nejvíc vadí kácení desítek stromů. Lidé upozorňují, že se při podobných akcích příliš často nehledá možnost, jak stromy udržet, protože je jednodušší a levnější je porazit. Snažili jste se co nejvíc stromů zachovat?

Od začátku se o to snažíme. Ale zároveň musím vážit hodně dalších okolností. Máme tady téma revitalizace náměstí a s tím souvisí spousta problémů, které se mezi sebou v prostoru střetávají. Úkol architekta je stanovit důležitost jednotlivých faktorů a posoudit je ve vztahu k tomu, aby výsledkem bylo dobré místo pro život člověka. Prostě hledáme určitou rovnováhu. Od začátku víme, že téma Jiráskova náměstí jsou stromy, že tam existuje paměť, že tam ty kaštiny jsou. Zároveň máme úkol zřehlednit náměstí, vytvořit srozumitelný systém dopravy a dát nový smysl jednotlivým částem náměstí. Z toho nám vycházel nutný zásah. Řekli jsme si, kolik stromů tam potřebujeme udržet, aby tam symbol náměstí – kaštiny – zůstal a byl tam další desetiletí. Pokud by se náměstí ponechalo v dosavadním stavu, hrozilo by, že když bude pár let sucho, stromy uhynou, protože mají špatné podloží. My to riziko zmenšujeme. Nové stromy budou zasazeny do dobrých podmínek a budou schopné lépe prosperovat a nahradit stávající stromy.

* Odpůrci kácení vám na to řeknou, že pokud necháte polovinu stromů na náměstí pokácet, nebude prostor zastíněný a bude vysychat ještě víc.

Nyní jsou na náměstí trávník a stromy, které nemohou dobře fungovat, nemají k tomu dobré prostředí. Nový trávník, který tam plánujeme, bude zavlažovaný. To například znamená, že při dešti bude schopen lépe absorbovat vodu, protože nebude mít nahoře suchou špatně propustnou krustu. Navíc významně měníme poměr asfaltových ploch vůči těm dlážděným, které mají mezery a jsou tak pro vodu propustnější. Takže mikroklima se určitě změní a podle analýzy, která se zaměřuje na pohyb a udržení vody, bude ve výsledku lepší.

* To se ale asi nestane hned. Bude to za deset, patnáct nebo padesát let?

Mnohem dřív. Lepší mikroklima bude na náměstí už po obnově a uchycení vysazených stromů. Navíc se nový stav bude s přibývajícím časem dál zlepšovat například v souvislosti s tím, jak porostou koruny stromů, které budou přijímat teplo a uvolňovat vlhkost.

* V reakci na odpor některých lidí proti pokácení desítek stromů na náměstí jste o sedm snížili plánovaný počet kaštanů, které mají padnout v hlavní parkové ploše před kostelem. Rozšířili jste plánovanou plochu pro trávník. Považujete to za ústupky, které narušují vaši původní koncepci?

To ne. V tomto případě ne. Myslíme si, že tohle náš návrh může zvládnout.

* Uvažovali jste v případě Jiráskova náměstí i o jiných úpravách, které jste ale zavrhli, protože by narušily původní koncept?

Takový moment nastával, když jsme diskutovali o zachování bočních alejí stromů, které jsou v současnosti podél delších stran náměstí. Tam jsme se začali dotýkat celkového konceptu. Najednou nám z něho mizely chodníky po obvodu náměstí a zvažovali jsme, že tam bude mlatový povrch, aby pod ním mohly růst stromy nebo že by tam byly zelené pásy. A najednou bylo vidět, jak se hrotí ten koncept, kde je jasně deklarovaná středová část, narušovalo se jednoduché schéma, kdy po obvodu jsou chodníky, uvnitř maltová plocha a velký trávník. Bylo vidět, že se to komplikuje i provozně a že by tam leckde lidé nemohli normálně procházet. V tu chvíli jsme řekli: To není možné. Tam jsme byli za hranicí.

* V září se uskuteční další veřejné projednání vašeho projektu. Jistě přijdou kritici. Máte pocit, že ještě můžete alespoň nějakého odpůrce dostat na svou stranu?

Je běžné, že se najde skupina, která je proti, ať děláte, co děláte. Pak je mlčící většina, která nic neříká například dokud prostor není úplně zrušeno. Nedávno se mi ale také stalo, že jsem se potkal s člověkem, kterého jsem neznal a řekl mi, že je z Plzně. Když se dozvěděl, že pracujeme na projektu pro Jiráskovo náměstí, řekl, že o tom plánu ví a že se mu to líbí. Je to náhoda, ale skvělá.

„Pokud by se náměstí ponechalo v dosavadním stavu, hrozilo by, že když bude sucho, stromy uhynou. My to riziko zmenšujeme.“

Chystané projekty řada měst odkládá, stavební firmy nemají o zakázky zájem [URL](#)

WEB, Datum: 20.08.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Plán na stavbu bazénu opavské politiky dlouho rozděloval. Když se konečně dohodli a záměr odsouhlasili, město nemůže pro změnu sehnat firmu, která by největší zakázku posledních let postavila.

„Kromě stavby bazénu, kterou teď bohužel nemůžeme zahájit, protože jsme nesehnali žádného zhotovitele, jsme se již setkali s problémem, že jsme nedostali žádnou nabídku například na opravu Základní školy Otická,“ uvádí primátor Opavy Radim Křupala (ČSSD).

„Problém je s kvalifikovanou pracovní silou. Ve stavařině neplatí, že řemeslo má zlaté dno,“ říká prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví Václav Matyáš.

Nejen opavští politici tak od stavebních firem dostávají už více než rok stejnou odpověď. „V tuto chvíli máme naplněnost naší výroby na 130 procent. Do konce roku už žádné zakázky přijímat nebudeme,“ potvrzuje majitel menší stavební firmy Intoza Tomáš Závada.

Kvůli postupu opavského fotbalového klubu do nejvyšší soutěže musí město investovat na stadionu do vyhřívaného trávníku. Do prvního kola výběrového řízení se ale žádná firma nepřihlásila. Napodruhé už bylo město úspěšnější a úpravy na stadionu běží.

Práce pro stát a obce je podle stavařů složitější

Podobné problémy zažívá i sousední Krnov. Například u renovace okolí kostela svatého Ducha vyhlašovali soutěž třikrát a pokaždé ji kvůli nezájmu zrušili. „Doby, kdy se zakázky soutěžily za 70 až 80 procent ceníkových cen, už jsou pryč,“ říká místostarosta Krnova Michal Brunclík (ČSSD).

Stavaři si v posledních letech raději vybírají práci pro soukromý sektor. Je to pro ně údajně mnohem jednodušší než státní zakázky. „Zpracování nabídek pro stát, obce, kraje, to je nesmírně složitý proces, který vám zabere spoustu času, a výsledek je nejistý,“ vysvětluje majitel stavební firmy Tomáš Závada.

Zadrhává se i stavba silnic

A začít stavět se nemůže ani poslední úsek obchvatu Třince. Kvůli průtahům totiž vítězná firma z tendru odstoupila.

„Když jsme zhotovitele vyzvali k podpisu vysoutěžené smlouvy, tak řekl: nezlobte se, ale teď už jsou ekonomické podmínky úplně jiné a já bych teď nabídl jinou cenu,“ uvádí mluvčí Ředitelství silnic a dálnic Jan Rýdl.

A stejně reagovaly i společnosti na druhém a třetím místě. Správce silnic tak bude muset vypsát novou soutěž.

TZ: Ve finále ceny architekt roku 2018 je pět osobností [URL](#)

WEB, Datum: 20.08.2018, Zdroj: artalk.cz +5, Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 23.08.2018 - estav.cz [URL](#), 19.08.2018 - idnes.cz [URL](#), 15.08.2018 - stavebnictvi3000.cz [URL](#), 14.08.2018 - archiweb.cz - [URL](#), archiweb.cz - [URL](#)

Ve finále ceny architekt roku 2018 je pět osobností / CAMP / Praha / vyhlášení výsledků 11. 9. 2018 v 18h

Počátkem léta vybrala odborná porota pět finalistů soutěže Architekt roku 2018. Jedná se o architekty, kteří se v období uplynulých pěti let svým přístupem významně zasloužili o architekturu v České republice, ať již vynikající tvorbou či podporou kvalitní architektury a profese. Slavnostní vyhlášení výsledků již desátého ročníku soutěže proběhne 11. září 2018 v prostorách CAMP v Praze.

Cena Architekt roku nehodnotí celoživotní dílo, ani nehledá nejlepší stavbu uplynulého roku. Jejím cílem je ocenit osobnost, která v posledních pěti letech významným způsobem přispěla ke vzniku kvalitní výstavby či projevila angažovanost na poli architektury. „Udělením tohoto ocenění se snažíme poukázat na význam a důležitost architektury a jejích tvůrců pro náš život a kulturní rozvoj společnosti a rovněž usilujeme o šíření osvěty a propagaci architektury“, říká předseda představenstva ABF, a. s., Pavel Sehnal.

Nominace – Architekt roku 2018 Členové letošní poroty (architekti Adam Gebrian, Josef Pleskot, Regina

Loukotová, Marcela Steinbachová a vítězka loňského ročníku soutěže, umělkyně Kateřina Šedá) posuzovali 16 nominací, mezi nimiž se objevili Petr Hájek, Emil Příkryl, Martin Rajniš, Marek Štěpán, David Kraus, Klára Brůhová, Libor Foukal, Leoš Válka, Dagmar Vernerová, Yvette Vašourková a Igor Kovačević, Milena Hauserová-Radová, Mjölck, CBA – Miroslav Vodák a Tomáš Zdvihal, Zdeněk Fránek, Petr Hlaváček i Roman Koucký. Jedná se především o projektující architektky, ale najdeme mezi nimi i teoretiky, kurátory, vydavatele odborných publikací, pedagogy, zástupce institucí a další podporovatele architektury. Porotci v diskusi upozornili také na další jména, organizace či uskupení, která by si zasloužila pozornost. Připomněli rovněž význam pozice městského architekta, který se začíná v českých sídlech stále častěji uplatňovat.

Finalisté – Architekt roku 2018 Snahou poroty je komplexní hodnocení jednotlivých nominovaných. „Sledujeme celkový přínos nominované osobnosti pro společnost, její profesní a morální integritu, vliv na vznik kvalitní architektury a rozvoj prostředí, odbornou úroveň i osobní nasazení,“ říká člen poroty Josef Pleskot. Do finále postoupilo pět osobností a porota rozhodla také o udělení jednoho čestného uznání.

CBA / Miroslav Vodák, Tomáš Zdvihal Odůvodnění poroty: Dva architekti, kteří se systematicky zabývají současnou architekturou zejména Českých Budějovic. Přednáší, diskutují, inspirují, srovnávají, vysvětlují, kritizují, organizují. Jsou zváni k prezentacím po celé republice, prosazují architektonické soutěže a výrazným způsobem přispívají k lepšímu pochopení role architektury ve společnosti. V roce 2016 vydali dvoudílný průvodce architekturou, který popisuje pozadí vzniku staveb z veřejných zdrojů v Jihočeském kraji a v Horním Rakousku – užitečný zdroj příkladů dobré praxe z let 1990-2015.

Činnost sdružení: Platforma CBA Architektura, založená Miroslavem Vodákem (1979), absolventem FA ČVUT v Praze, a Tomášem Zdvihalem (1986), absolventem Fakulty umění a architektury TU v Liberci, vznikla jako neformální sdružení architektů, kteří cítí nepsanou odpovědnost ke svému městu a snaží se ovlivnit jak jeho současnou podobu, tak diskusi o dlouhodobějších vizích. Kromě vlastní projekční praxe je jejich cílem vytvářet podmínky pro vznik kvalitní architektury. Aktivita za sedm let dávno překročily hranice města České Budějovice. Propagují architekturu v malých obcích i městech po celé zemi. Miroslav Vodák je členem Komise pro architekturu a územní rozvoj města České Budějovice.

Zdeněk Fránek Odůvodnění poroty: Dynamický architekt, pedagog a trubadúr české architektury. A právě v jejím kontextu je neobvyklou osobností především svým tvůrčím přístupem, odvahou a rozletem. Patří mezi zpracovatele desítek invenčních, originálních návrhů různorodých staveb, z nichž byla řada realizována. Širokou veřejnost nejvíce láká Stezka v oblacích v Dolní Moravě (2015), zatímco jeho komornějšími stavbami jsou modlitebny Církve bratrské z roku 2010 – v Černošicích a v Litomyšli, zde s impozantním křížem Václava Ciglera. Čínská odborná veřejnost pak jistě nepřehlédla galerii CCC – Czech China Contemporary v Pekingu (2013).

Stručný životopis: Architekt a pedagog, děkan FUA TU v Liberci. Narodil se roku 1961 v Boskovicích. Po studiích na Fakultě architektury VUT v Brně působil na ÚHA v Blansku, v roce 1989 založil firmu Fránek Architects. V současné době se věnuje projekční, publikační a pedagogické činnosti doma i v zahraničí. Jako pedagog působil na FA VUT Brno, na VŠB Ostrava, na ARCHIP Praha a na TU v Liberci. Habilitoval v roce 2008 na AVU v Praze, v roce 2011 absolvoval profesorské řízení na VŠUP Praha. Od roku 2012 je děkanem Fakulty umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci. Realizoval řadu výstav, přednáší pro odborníky a studenty na univerzitách v České republice i v zahraničí. Mezi jeho nejvýznamnější realizace patří, mimo ty uvedené v odůvodnění, také rodinný dům na Červeném kopci, 1998-2004; zámek ve Velkých Opatovicích, 1992-2007; Betonový dům, Praha, 2005; Pavilon Vítkovice, Ostrava, 2010; Energetická ústředna No. 6 Ostrava – Vítkovice, 2012; rodinný dům v Chorvatsku, 2014; Výzkumné centrum Liko-Noe, Slavkov u Brna, 2015 atd.

Petr Hájek Odůvodnění poroty: Výrazný architekt střední generace i vlivný pedagog. Jeho realizace představují výjimečné počiny na poli architektury s přesahy i do jiných oborů. Tvorba reaguje na kontext, zároveň je svébytná a experimentální. Věnuje se nejen projektům jednotlivých staveb, ale dlouhodobě i urbanismu. Za výrazné dílo lze považovat Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (2013), koncepci pavilonu na Benátském bienále (2016), nebo vítězný soutěžní návrh na rekonstrukci ostravských jatek na galerii (2017).

V současnosti dokončil v Praze dostavbu Centra současného umění DOX a rekonstrukci vodárenské věže na Letné pro dům dětí a mládeže a mateřskou školu. Kromě jiného aktivně vystavuje a je spoluautorem řady

publikací.

Stručný životopis: Praktikující architekt, profesor na Fakultě architektury ČVUT v Praze a vedoucí ateliéru architektury na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Narodil se v roce 1970 v Karlových Varech. Po studiích na FA ČVUT v Praze a Škole architektury na AVU v Praze založil v roce 1998 společně s Tomášem Hradečným a Janem Šěpkou architektonickou kancelář HŠH architekti a v roce 2009 vlastní architektonickou kancelář Petr Hájek Architekti, s. r. o. K nejvýznamnějším realizovaným stavbám patří: Horní náměstí v Olomouci, 2001 (HŠH architekti), Arcidiecézní muzeum Olomouc, 2006 (HŠH architekti), Jízdárna – multifunkční sál v Litomyšli, 2013 (HŠH architekti); Úpravy zámeckého návrší v Litomyšli, 2016 (HŠH architekti), KCEV – vzdělávací centrum Krkonošského národního parku, 2014, Dům Chameleon, 2014, rozšíření Centra současného umění DOX, 2018; rekonstrukce vodárenské věže v Praze 7, 2018, či terasy paláce Lucerna, 2017. Za svou práci získal řadu ocenění u nás i v zahraničí. Je zakladatelem a předsedou představenstva nadačního fondu na podporu umění a talentu Art-Now a zakladatelem sdružení LEA – Laboratoř Experimentální Architektury.

Petr Hlaváček Odůvodnění poroty: Petr Hlaváček je bytostně společensky angažovanou osobností. Jeho vysoká sociální citlivost se vždy projevovala ve vlastní architektonické tvorbě a během posledních asi pěti let přerostla do rozměrů veřejného nasazení při vzniku nového orgánu pro plánování a rozvoj Prahy – IPR. Mnoho udělal a stále dělá pro vznik nového progresivního územně plánovacího dokumentu, tzv. Metropolitního plánu Prahy. Velmi aktivně popularizuje práci IPR a vehementně se snaží pro ni získávat všeobecný respekt. V posledních měsících se uvážlivě rozhodl přímo vstoupit do politiky, což lze vnímat jako logické vyústění jeho veškerého dosavadního profesního a společenského úsilí a jako důkaz, že jeho bytostná angažovanost je ryzí.

Stručný životopis: Pedagog na Fakultě architektury ČVUT v Praze a praktikující architekt v kanceláři Headhand architekti, s. r. o. Narodil se v roce 1961 v Gottwaldově, absolvoval FA ČVUT v Praze, v letech 2010-2015 vykonával funkci prodávána pro rozvoj FA ČVUT v Praze, v letech 2015-2016 pracoval jako ředitel Institutu plánování a rozvoje Hl. města Prahy (IPR), nyní zde působí jako předseda gremiální rady. Architekt se má dle jeho názoru snažit především vnímat a respektovat kvality a potřeby celku. Rovnováhu a vyváženost vystavěného prostředí považuje za jeho největší kvalitu a hodnotu. Mezi nejznámější díla patří např. Ubytovací zařízení Knihovny AV ČR v Jenštejně, 2011 (spolupráce: M. Hlaváčková, O. Korčák, M. Hlaváčková ml., M. Draslar); Bytový dům U Michelského mlýna, Praha 5-Michle, 2005 (spolupráce: H. Seho, J. Dostál); Rekonstrukce ambasády ČR v Brasílii, 2010 (spolupráce: M. Hlaváčková, O. Korčák).

MJÖLK architekti Odůvodnění poroty: Trojice bývalých studentů liberecké Fakulty umění a architektury se následně rozhodla v Liberci zůstat a už tam profesně deset let působí. Nepláčou, nefňukají, nenaříkají na špatné vnější podmínky a pracují. Realizují stavby, účastní se soutěží a workshopů po celém světě, přispívají k ožívání veřejného prostoru Liberce provozováním nejrůznějších kulturních a společenských aktivit, včetně vedení vlastní hospody. Ukazují tak ostatním studentům, že po škole je možné založit vlastní kancelář a pracovat na vlastní triko, dosahovat solidních výsledků a ještě se při tom dobře bavit.

Činnost ateliéru: Liberecký ateliér byl založen v roce 2008 Janem Machem (1981), Lukášem Holubem (1977) a Janem Vondrákem (1981), postupně byl doplněn o další čtyři architektky. Hlavním těžištěm práce jsou podle jejich slov především zábavní a zajímaví klienti, jimž se snaží realizovat vlastní sny. Ateliér má přesah i mimo oblast architektury, ovlivňuje dění okolo nás, podporuje a organizuje zajímavé akce (např. založení filmového festivalu Ki-no Liberec či běžeckých závodů Divočina). Pozornosti se mu dostalo stavbou veřejné sauny na liberecké přehradě v roce 2010, čímž chtěl upozornit na neomezené možnosti kultivace veřejných míst a veřejného života, ke které stačí jen nápad, nadšení pro dobrou věc a trocha peněz. Dále připomeňme např. realizaci rozhledny v Heřmanicích, 2012, či stavbu Lesní vily ve Staré Boleslavi v roce 2017. Úspěšně se zúčastnili řady soutěží (2. místo v mezinárodní soutěži A Room for London, 2010; 1. místo v soutěži Warming Huts a následná realizace projektu v Kanadě, 2012; 1. místo ve vyzvané architektonické soutěži Obchodní dům Kubík v České Třebové, 2015 atd.). Byli hostujícími architektky na FUA TU v Liberci.

ARCHITEKT OBCI 2018 Soutěž Architekt roku organizuje společnost ABF, a. s., již desátým rokem. Její nedílnou součástí je také ocenění Architekt obci – titul udělovaný Ministerstvem pro místní rozvoj, Svazem měst a obcí a časopisem Moderní obec. Odborná porota, pracující ve stejném složení jako v soutěži Architekt roku 2018, doporučila organizátorům k dalšímu posuzování tři počiny z deseti zaslaných nominací, přičemž o laureátovi rozhodnou organizátoři sami:

Ing. arch. Břetislav Světlík - Rekonstrukce a zateplení mateřské školy v Nových Sedlicích

Odůvodnění poroty: Někdy stačí uvést věci do původního stavu, technicky vylepšit a správně používat. Na výsledku je pak patrná souhra investora (obce), architekta a uživatele. Školka v Nové Sedlici o této zásadní souhře svědčí.

Ing. arch. Iva Seitzová – Regenerace sídliště, Ostrava – Mariánské Hory a Hulváky

Odůvodnění poroty: Porota ocenila komplexní, vytrvalý a k veřejnosti otevřený přístup k regeneraci veřejných prostranství ostravského sídliště Fifejdy I.

Ing. arch. Daniel Baroš, Ing. arch. Michal Nejezchleb, Ing. arch. Lucie Bartoňová – Střed obce Prostřední Bečva
Odůvodnění poroty: Často se stává, že velké a komplexní úkoly začínají zdánlivým detailem. V Prostřední Bečvě to vypadá na podobný případ. Od výtvarného řešení jedné fasády, k celkové úvaze o roli a podobě veřejného prostoru obce. Z předložených materiálů je vidět, že spolupráce mezi obcí a architekty nabyla pevnějšího rázu a nese první, velmi kultivované výsledky.

Vyhlášení výsledků Slavnostní ceremoniál s předáním cen laureátovi ocenění Architekt roku 2018 a Architekt obci 2018 se uskuteční 11. září 2018 od 18 hodin v prostorách Centra architektury a městského plánování (CAMP) v Praze. Cenu Architekt roku 2018 předá loňská laureátka Kateřina Šedá. Moderátorkou akce bude Daniela Písařovicová.

Úpravy Jiráskova náměstí v Plzni [URL](#)

WEB, Datum: 20.08.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

(20. 8. 2018) Úpravy zeleně zlepší životní podmínky stromům i lidem

Úpravy Jiráskova náměstí v Plzni

Slibované prověření možností, jak zmírnit zásahy do parkových ploch při úpravách Jiráskova náměstí, je dokončeno. Autoři vítězného návrhu přicházejí s dílčími úpravami, koncept zůstává. Klíčový je systém hospodaření s dešťovou vodou a prosperita stromů do budoucna. Kácet se bude méně. Kvalitu návrhu potvrzuje i v Česku zatím průlomová srovnávací analýza.

„Připomínky některých obyvatel ke kácení na Jiráskově náměstí nás motivovaly k tomu, pokusit se řešení posunout ještě o něco dál,“ popisuje situaci technický náměstek primátora města Plzně Pavel Šindelář. „Úzkou provázanost jednotlivých částí návrhu se podařilo zachovat. Současně se neslevilo z požadovaných funkcí, které má revitalizace náměstí přinést, včetně snahy vytvořit stávajícím i novým stromům takové podmínky, aby nestrádaly,“ dodává.

Změny jsou například v hlavní ploše parkového náměstí, kde se počet kácených stromů sníží o sedm. Na úkor mlatu se mírně rozšíří trávnická plocha a naopak se zmenší betonová růžice před kostelem, u níž se zachovají dva velké vzrostlé stromy. Platí, že se nebudou kácet stromy před školou, naopak až 12 nových stromů bude vysazeno v lunetě u bývalé trolejbusové točny. Ze stávajících 136 stromů bude zachováno 67 a 108 nových vzrostlejších jedinců se vysadí. Z celkového počtu kácených stromů je 27 ve špatném zdravotním stavu, zbytek ustoupí nutné rekonstrukci plynovodu, změnám výšek uličního profilu a dopravnímu řešení, několik z nich je v kolizi se stavbou. Celkový počet stromů po obnově vzroste ze současných 136 až na 175, což je ještě více, než se původně předpokládalo.

„Projekt považujeme v celé řadě ohledů za průlomový a za jeho architektonickou kvalitou stojíme,“ doplňuje Jitka Přerovská z Nadace Proměny Karla Komárka.

Ve prospěch návrhu mluví i výsledky speciální analýzy, tzv. indexu modrozelené infrastruktury, MZI. Metoda, běžně používaná v zahraničí (Berlín, Seattle, Malmö aj.), porovnává současný stav se stavem navrhovaným z hlediska rovnováhy mezi využitelností území a udržením benefitů zelené infrastruktury. Ty lze podpořit kvantitativní změnou podílu zelených ploch či kvalitativní úpravou vlastností ploch tak, aby došlo ke zlepšení jejich požadovaných funkcí. Jedná se o pilotní aplikaci těchto principů v České republice připravenou kolektivem odborníků různých profesí pracujících ve Sdružení pro modrozelenou infrastrukturu.

Jiráskovo náměstí je tak teprve druhým projektem v republice, kde se index v rámci pilotní fáze prověřoval.

Výsledky analýzy uvádíme v příloze.

Projekt obnovy Jiráskova náměstí a Klášterní zahrady v Plzni se realizuje od roku 2015 v partnerské spolupráci

Městského obvodu Plzeň 2 – Slovany, města Plzně, Nadace Proměny Karla Komárka, spolku Pěstuj Prostor, Kláštera dominikánů Plzeň a Masarykovy základní školy Plzeň. Celkové náklady projektu, odhadované až na 160 milionů korun, pokryjí ze svého rozpočtu Městský obvod Plzeň 2 – Slovany a město Plzeň, 25 milionů korun bude uvolněno z nadačního grantu. Autorem vítězného návrhu jsou re:architekti studio s.r.o. V souvislosti s projektem se každoročně koná celá řada akcí a aktivit, jejichž smyslem je nejen společné plánování a debata, ale i snaha vdechnout náměstí nový život a ukázat i nové možnosti využití místa.

Harmonogram projektu

2015 / Průzkumy, zjištění potřeb obyvatel, projektový záměr

2016 / Architektonická soutěž otevřená

2017 / Architektonická soutěž vyzvaná

2018 / Projektová dokumentace

2019 / Územní a stavební řízení

2020 / Výběr dodavatele, zahájení stavby

2021 / Stavební a vegetační úpravy

2022 / Dokončení stavby, otevření tisková zpráva

Praha změní v některých částech územní plán. K přidání pater domů bude stačit souhlas stavebního úřadu, pod parky nebudou moct být garáže [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.08.2018, Zdroj: iHNed.cz +2, Návštěvnost: 5 397 490

Obsahové duplicity: 26.08.2018 - prazskypatriot.cz [URL](#), 21.08.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#)

Pražský magistrát změní v některých částech územní plán. Odlišně se bude rozhodovat mimo jiné o dodatečné změně výšky plánované budovy, stavbě

podzemních parkovišť nebo poměru zeleně a zastavěné plochy na pozemku. Rozhodl o tom v pondělí magistrátní výbor pro územní rozvoj. Změnu musí ještě v září schválit zastupitelé.

Podle územního plánu se řídí výstavba v Praze. Město nyní chystá nový Metropolitní plán, který by měl od 1. ledna 2023 nahradit ten současný, jehož úpravu v pondělí výbor podpořil.

/ Předplatitelé mají web bez reklam.

/ Předplatitelé mají web bez reklam.

V praxi výše zmíněné znamená například to, že pokud by investor chtěl dodatečně navýšit počet pater domu o jedno podlaží, nemusel by již žádat město o změnu územního plánu. Stačil by mu souhlas stavebního úřadu. Bude muset ale splnit řadu podmínek.

Další novinkou bude, že pokud budou mít tzv. inženýrské sítě v cestě park, bude je možné bez změny územního plánu zahloubit a povrch vrátit do původního stavu. Tuto změnu vyvolal fakt, že ve městě existují území, kam nebylo možné bez změny územního plánu kabely dovést. Naopak plán zakáže umístit pod parky podzemní garáže, dosud to bylo pod některými z nich možné.

Plán nyní rozhoduje o tom, jak má být budova využita, avšak bez ohledu na to, zda má stát na hlavní třídě, nebo ve slepé ulici. To se zruší. Nově tak úředníci při rozhodování nepoužijí jako podklad územní plán, ale podívají se do tzv. územně analytických podkladů.

V nich je popsán charakter okolí a oni rozhodnou, zda je vhodné, aby v domě bylo například víc obchodů, nebo bytů.

Změněn bude také požadovaný poměr zeleně a zastavěné plochy. Dosud byl 75 procent ku 25 procentům. Nově to bude půl na půl. Důvodem bylo podle zástupců Institutu plánování a rozvoje (IPR), že se poměry po schválení stavby manipulovalo. Zároveň původně požadovaný poměr nejsou schopni dodržet investoři v případě staveb v blokové zástavbě.

Proti zákazu výstavby podzemních parkovišť pod parky vystoupil na jednání výboru místostarosta Prahy 6 Martin Polách (ANO). "My máme řadu lokalit, kde bychom potřebovali umístit garáže. A plochy jsou k tomu více než vhodné. Toho místa v Praze není moc," řekl. Vedoucí oddělení změn územního plánu IPR Kateřina Szentesiová

řekla, že v určitých případech to bude možné.

Naopak oproti stávajícímu stavu se nic nemění v případě malých vodních toků. Aktualizován bude rovněž seznam toho, co jsou veřejně prospěšné stavby.

Postavme divadlo a mosty, říká hlavní architekt Českých Budějovic [URL](#)

WEB, Datum: 18.08.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz +1, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 16.08.2018 - Mladá fronta DNES

Podle hlavního architekta města Jana Němce je urbanistická podoba Českých Budějovic zakotvena v územním plánu. Konkrétní výstavba je pak kompromisem stavebníků, jejich architektů, magistrátu a dalších účastníků, což vyvolává střety. „Neřekl bych, že by mě ovlivňovaly tyto tlaky,“ říká Němec, který působí na útvaru hlavního architekta města už pátý rok.

Za tu dobu jste určitě potřeby města poznal, i když žijete v Praze.

Stále je poznávám. Přestože jsem tady studoval místní stavební průmyslovku. Pomáhá mi, že jsem celý život projektujícím architektem. I když jsem po nástupu na budějovickou radnici vlastní projektovou činnost omezil, protože s působením při rozvoji tak velkého města je obtížně slučitelná.

Koncepce rozvoje města obyvatele zajímá. Jejich otázky i námitky jsou notoricky známé: nové stavby upřednostňují automobily před cyklisty a chodci, mizí veřejné prostory se zelení, staví se jednoduché bytové domy bez vkusu, centrum města se vylidňuje. Jak je vnímáte vy?

To je příliš mnoho otázek. Na mnohé mám podobný názor, ale právě teď zahajujeme přípravu nové cyklotrasy. Je fakt, že parkové zeleně máme relativně málo oproti jiným srovnatelným městům. Je to ale stav trvalý. Naproti tomu mají tyto lokality atraktivní polohu. Když si vezmete prstenec parků začínající Háječkem až po park Na Sadech, do toho unikátní Stromovku a zeleň kolem Vltavy. Potenciál je veliký. S tím už počítali autoři původního územního plánu, ze kterého stále vycházíme.

Jan Němec (67 let)

Narodil se v Českých Budějovicích. Po absolvování stavební průmyslovky studoval architekturu na ČVUT v Praze. Žije a pracuje jako projektující architekt v Praze, v Českých Budějovicích je hlavním architektem. Je ženatý. Má rád rekreační sport, kulturu a cestování.

Vážíme si dost tohoto vkladu?

Asi s ním nepracujeme úplně ideálně. Z urbanistického hlediska i rekreační funkce by mohly být zelené plochy atraktivnější.

Omezují vaše představy soukromí vlastníci pozemků městské zeleně?

Omezují zájmy města a obyvatel například u Stromovky. Docela dobrým signálem jsou plochy přírodní rezervace Vrbenských rybníků. Vedení města se tím vážně zabývá. Ve stejné lokalitě kvůli rozvoji parku Čtyři Dvory například směnilo pozemky.

P rávě na východní straně této lokality při Husově třídě vyrostly věžáky, které se některým lidem nelíbí.

V této zóně staví společnost nikoliv věžové domy, ale výstavbu v souladu s platným územním plánem. Názory na kvalitu se mohou různit, ale tento standard akceptují kupující. Myšlenka zeleného klínu, pronikajícího přes bývalé vojenské cvičiště je stále aktuální. V projektové přípravě jsou stále ekodukty, zeleň chráníme. Zůstane při nově otevřené propojce sídliště Vltava a Máj.

Objevily se informace, že ve Čtyřech Dvorech nastanou velké změny na Husově třídě. Je to pravda?

Husovka při křižovatce s Dlouhou loukou a před výstavištěm je v současné době ve stavu, jakým se město nemůže chlubit. Právě probíhá výstavba domů U Kapličky. Podobně by se měla začít přestavovat a zastavovat i druhá strana. Část výstaviště přiléhající k této straně je plochou s množstvím zeleně a vodních ploch. V představách vedení výstaviště by se měla zpřístupnit veřejnosti. Nabízí se možnost propojit ji ulicemi vycházejícími ze zástavby na druhé straně, jako Branišovská, Studentská nebo Antonína Sovy. Podle našich představ by to měly být ulice s obslužnými vozovkami, které dopravně napojí budoucí bytové domy. Stavba jednoho z nich už se připravuje. O zúžení Husovky nikdo neuvažoval, ale doporučujeme na ní vysadit stromovou alej v pásu oddělujícím starou ulici za kapličkou a novou čtyřproudou před ní v úseku mezi ulicemi Antonína Sovy a Branišovskou.

Těmito změnami ale zpomalíte dopravu.

Čtyřproudá vozovka se nezmění, ale řidiči na ní si při jejím obestavení uvědomí, že jedou po městě. Přirozeně se psychologicky zklidní. Dneska funguje tato třída skoro jako rychlostní komunikace.

Mluvíte o nových vstupech na výstaviště. V minulosti se uvažovalo, že přes něj povede cesta až na druhý břeh Vltavy. Je to stále aktuální?

V plánu je visutá stezka pro pěší a cyklisty. Bude začínat u Branišovské, dál by měla vést přes výstaviště a silnici přes Vltavu a vyústit v prostoru Starého města. Počáteční úvaha je velkorysá, uvidíme, jak se jí podaří realizovat. Ta dy jde jenom o lávku, ale přes Vltavu jsou dnes tři mosty. Není to málo?

Nepochybně. Předpokládám, že se městu podaří postavit most od Trojice, další se plánuje na severní spojce procházející Kněžskými Dvory. Problém je v nalezení místa překročení řeky prodlouženou ulicí Milady Horákové a následné napojení na komunikační síť. Veřejnost odmítá napojení na ulici Schneidera kolem nemocnice.

Otázkou je, nakolik se podaří všechny tyto programy realizovat ekonomicky. Mimochodem máme vládou přijatý projekt splavnění Vltavy, což s sebou přináší některé projekty pro překonání řeky. V Budějovicích se splavnění týká toku až za Jiráskův jez. Město se musí připravovat na to, že lodě doplují až do jeho historické části.

Často kritizovaný je podchod pro pěší před nádražím. Je to „mrtvá díra“. Co s ní?

Připravuje se podjezd pod železnici a na ten navážou další změny. Je pravda, že se u veřejnosti podchod neprosadil, a přitom je Nádražní ulice dopravně přetížená. Je jasné, že vlaková nádraží dostávají dnes jinou váhu, než měla před lety. Naši nádražní budovu čeká dlouho oddalovaná rekonstrukce. Má získat větší atraktivitu pro veřejnost. Budějovice bychom měli proto k tomuto místu zase vrátit. Z toho vznikají úvahy, zda by nebylo nejlepší Nádražní ulici v této části zapustit do podzemí.

Máte už jasno, jaká stavba bude na Mariánském náměstí?

Rádi bychom se vrátili k tématu divadla, díky jehož nevydařené výstavbě tady vznikla nehezka díra. Část domů se tu zdemolovala a padesát let se díváme na zadní fasády zbylých činžovních domů. Dlouho se mluví o stavbě nového divadla, dokonce na něj byly sbírky. Dnes s ní město znovu počítá. Náročná investice souvisí i s celkovou urbanizací místa, například s otázkou, kam až vést Pražskou třídu, jak vymezit Mariánské náměstí, jak na něm uspořádat křižovatku, jak kapacitní bude podzemní parkoviště. Témat je mnohem více.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Jde jenom o úvahy, nebo už o záměr?

Jsme v takové předpřípravné fázi. Jsem přesvědčený, že by na Mariánském náměstí divadlo být mělo. Dokonce se kolem stavby točí diskuse o tom, kolik souborů tu bude. Zveme na radnici ke konzultacím odborníky na stavbu divadla. Hledáme vhodný typ budovy. Budějovicím chybí divadlo zaměřené na hudební produkci.

Podobné náměty prošly i veřejnou diskusí, a dokonce architektonickou soutěží. Je vidět, že obyvatelé mají k rozvoji města co říci. Určitě slyšíte jejich podněty. Jak je hodnotíte?

Architektonická soutěž na divadlo byla uspořádána v roce 1959, před dvěma lety proběhla mezinárodní studentská soutěž na modulární budovu filharmonie. Bohužel se nepodařilo s jejími výsledky seznámit veřejnost, na jejíž reakce čekáme. Zajímavý institut ve městě jsou místní územní skupiny. Jednali jsme s nimi o různých námětech. Třeba o problémech náměstí před kulturním domem na sídlišti Vltava nebo o úpravě suchovrbenského náměstí. Příjemně mě překvapila skupina obyvatel z Lidické třídy, která vzala iniciativu do vlastních rukou. Před Experimentem tito dobrovolníci opravili dlouho nefunkční a zanedbanou fontánu. Vyčistili bazénky, zjistili, že jedna z volavek, ze které tryská voda, má ucpaný krk, a zajistili opravu. Prostředí bydlení si upravili vlastně svépomocí.

Konec krbů, kančích kůží a paroží? Jak má vypadat česká chata pro 21. století? [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Tomáš Balej, Fam Architekti, Návštěvnost: 2 643 856

Nebývá zvykem, aby v architektonických soutěžích vítězily malé a nenápadné stavby. Přesto se tak stalo v roce 2015, kdy české soutěže nadchla chatka u Máchova jezera.

Bez nadsázky by se dalo říct, že v Čechách je téměř v každé rodině alespoň jedna chata. Jak ale vypadají dnešní české chaty a chalupy? Je to stále přehlídka českého kutilství?

Obnovený zájem o chaty Čtete také

Mladí Češi chtějí taky chatařit. Na chaty ale snad budou vyjíždět z kvalitnějších měst

Marie Špačková, ředitelka kanceláře České komory architektů a koordinátorka České ceny za architekturu, vnímá zájem o chaty a chalupy i podle množství přihlášek do soutěže. „V roce 2016 bylo chat a chalup v soutěži 2,5 % přihlášených, loni 3 % a letos 4 %. A téměř polovina letošních přihlášených staveb se dá zařadit do kategorie rekreace a bydlení.“ Architekt Ján Stempel, jehož přestavba mlýna na rodinné bydlení je letos mezi finalisty ceny, si znovuprobuzený zájem o chaty a chalupy vykládá tím, že v českých rodinách starší uvolňují bydlení mladším a ti se stěhují na venkovská stavení.

Pavel Nasadil ze studia FAM, který letos předsedal porotě slovenské ceny CE ZA AR a s chatou v Doksech v roce 2015 jako spoluautor získal Grand Prix Národní cenu za architekturu, k tomu dodává, že tento trend může souviset se stávající situací na trhu s nemovitostmi. Někteří lidé si nemohou dovolit pořídit bydlení v hlavním městě, proto se přesouvají za Prahu a upravují cenově dostupnější chaty či chalupy.

Jak se fotí architektura? A jak vypadá dobrá architektonická fotka? O tom přišli do ArtCafé mluvit ředitel pražské Galerie Jaroslava Fragnera Dan Merta a fotograf Filip Šlapal.

V současné době se chalupy a chaty spíš rekonstruují, než staví nové. Často to souvisí i s územními vyhláškami jednotlivých úřadů, které se snaží brzdit novou výstavbu. I tak si ale Marie Špačková myslí, že v Čechách je ještě možné postavit chatu na opuštěném místě. Největším nešvarem českých chat a chalup je nejspíš jejich necitlivé narušení okolního rázu. Proto porota České ceny za architekturu, jejíž letošní ročník bude vyhlášen 19.

listopadu, nehodnotí jen stavbu samotnou, ale i její zasazení do krajiny. „Jsme země importu a importujeme různé styly často bezhlavě, aniž bychom si uvědomili, že můžeme poničit okolní prostředí,“ dodává Pavel Nasadil a společně s ostatními hosty ArtCafé věří, že investoři budou do budoucna víc důvěřovat architektům a kvalitních, ke svému okolí citlivých staveb bude přibývat.

FAM Architekti zvítězili v mezinárodní soutěži na centrum národního parku v Anglii [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.08.2018, Zdroj: earch.cz, Návštěvnost: 44 272

Architektonická kancelář Feilden + Mawson spolu s FAM Architekti zvítězila v architektonické soutěži na Návštěvnické a vzdělávací centrum Acle Bridge. V této dvoukolové mezinárodní anonymní soutěži vypsané Broads Authority uspěla v konkurenci 96 návrhů z Anglie i zahraničí.

Autor Jan Horký, Pavel Nasadil, Philip Bodie

Ateliér FAM Architekti, Feilden+Mawson

Světadíl Evropa

Země Velká Británie

Město Acle

Datum projektu 2018

Zastavěná plocha 343.00m²

Návrh návštěvnického a vzdělávacího centra národního parku Norfolk Broads v Acle hledá možnosti komunikace architektury s přírodou a vytvoření klidného a přesto sebevědomého spojení současnosti a bohaté a spletité historie jezerní krajiny Norfolk Broads.

Zaměřili jsme se na využití příležitostí, které místo nabízí, včetně dalekých výhledů do okolí, spojení s řekou a jejími břehy. Stavbu jsme umístili souběžně s řekou Bure dále od komunikace a tělesa mostu, jelikož jsme cítili, že potřebuje kolem sebe prostor a možnost případné budoucí expanze.

Zážitek z návštěvy nového centra začíná z dálky pohledy na stavbu buď z lodě z řeky nebo příjezdem po komunikaci. Chceme, aby centrum působilo pro návštěvníky přicházející z dálky jako přirozený magnet, a také aby nabízelo široké možnosti využití, nikoliv pouze vzdělávací účel.

Se vstupem do objektu se návštěvník ocitne ve vzdušném a otevřeném výstavním prostoru s výhledy na řeku. Další hlavní prostory jsou učebna a kavárna otevřená směrem do krajiny. Zázemí, které nevyžaduje denní osvětlení je umístěno ve středu dispozice.

Z ekonomických důvodů navrhujeme modulární dřevěnou konstrukci složenou z trámů a vazníků opakujícího se tvaru a velikosti, které mohou být sériově vyrobeny mimo stavbu, čímž se urychlí a zjednoduší montáž přímo na

místě. Zvýšenou niveletou přízemí a můstkem k severnímu vstupu předcházíme riziku spojenému s povodněmi. Barvy a použité materiály jsou inspirovány tradičními plachetnicemi „Norfolk Wherry“, místní lidovou architekturou obloženou černými fošnami a černou rašelinou, jejíž těžba vedla k založení jezer a kanálů Norfolk Broads.

Černé mono krystalické PV panely instalované na jižní straně střechy poskytnou hlavní zdroj potřebné energie. Geotermální energie bude moci být využita pro vytápění a klimatizaci a eliminuje potřebu používat palivové kotle. Ty budou nahrazeny příjmem pasivní solární energie a venkovním stíněním, chránícím interiéry před přehřátím v letním období.

Oprava Repre není jistá. Obří investici mohou zastavit říjnové volby [URL](#)

WEB, Datum: 16.08.2018, Zdroj: mostecky.denik.cz +1, Návštěvnost: 83 729

Obsahové duplicity: 16.08.2018 - Mostecký deník

Most - Oprava kulturního domu má být největší investicí v novodobé historii Mostu. Politici z ANO a Sdružení Mostečané Mostu nyní záměr zpochybňují.

Dvě nejsilnější opoziční strany v mosteckém zastupitelstvu zpochybňují projekt na rekonstrukci kulturního domu Repre, do kterého se má stěhovat městská knihovna. Podle hnutí ANO a Sdružení Mostečané Mostu (SMM) se příprava obří investice úspěšala, nemusí dopadnout dobře a městu by navíc zůstala nevyužitá budova knihovny.

Pokud opozice uspěje v říjnových volbách, záměr zřejmě pozastaví a prověří. Jedná se o choulostivou záležitost, protože rekonstrukce má stát stovky milionů korun a běží projektová příprava za 19 milionů. Politici by změnou strategie riskovali nařčení ze zmaření investice.

„To si samozřejmě uvědomujeme,“ sdělila Berenika Peštová z ANO, iniciátorka loňské neúspěšné petice za architektonickou soutěž. Peštová v ní stále vidí výhody, ale na tuto soutěž je podle ní už pozdě, protože město dalo do přípravy projektu dost peněz, nedávno další milion.

Politická přesto nevyklučuje revizi celého záměru ve spolupráci s architekty a knihovníky, aby vzniklo nejlepší možné řešení. Podle ní by se nemělo o tak významném projektu rozhodovat na konci volebního období. Tuto pravomoc by přenechala nové městské vládě, která ponese odpovědnost za peníze na stavbu. Pro budoucnost Repre bude tedy klíčové podzimní koaliční vyjednávání, po kterém nové zastupitelstvo rozhodne o rozpočtu a investicích na příští rok, kdy by se měla vybírat stavební firma.

Projekt je prý uspěchaný

SMM hodlá být radikálnější. Chce se vrátit k původnímu projektu rekonstrukce městské knihovny jako kulturně společenského centra. „Projekt na Repre není promyšlený, ale rychlokvašný,“ sdělil bývalý ředitel knihovny Tomáš Ondrášek (SMM).

Podle něj městu chybí jasná koncepce, co potřebuje a na co má. Peníze by utrácel až po důkladné analýze a přípravě. „Když kupujete nový byt, musíte přece vědět, co uděláte se starým,“ upozornil Ondrášek na fakt, že se s Repre neřeší budova knihovny, které hrozí po opuštění zchátrání a demolice. „Objekt knihovny je výtečně vymyšlen, je provozuschopný a služby v něm fungují dobře,“ dodal Ondrášek.

Současné vedení Mostu, které si na jaře po tlaku veřejnosti najalo kvůli Repre nezávislého odborného poradce, se může povolební kolizi s politickými rivaly částečně vyhnout tím, že zohlední návrhy konzultanta na úpravu rozjetého projektu. Prověření nových variant se dohodlo koncem července na schůzce zástupců města a architektů. „Určitě dojdeme k nějakému konsenzu,“ řekl primátor Jan Paparega. Projektová příprava potrvá ještě měsíce. Podle vedení města se výsledná vizualizace představí veřejnosti.

Žádné městské vládě se technicky zastaralé Repre z roku 1984 nepodařilo zrekonstruovat. Projektů bylo několik, ale na stavbu nebyly peníze ani dotace. V objektu jsou největší taneční sál v regionu, planetárium a nefunkční kino. V roce 2008 se plánovalo přestěhovat do Repre Divadlo Rozmanitostí a v podzemí vybudovat parkoviště. Komplikací zůstávají pozemky, severní okraj Repre stojí z části na parcelách firmy, která vlastní sousední Prior.

Lidé se bojí hluku a prachu, nový územní plán se jim nelíbí [URL](#)

WEB, Datum: 16.08.2018, Zdroj: pardubicky.denik.cz, Návštěvnost: 127 041

Pardubice – Další desítky kamionů projíždějící kousek od rodinných domů, více prachu, více hluku. Toho se obávají někteří obyvatelé Černé za Bory, pokud pardubičtí zastupitelé schválí návrh nového územního plánu.

Ilustrační foto Foto: DENÍK/Luboš Jeníček

Ten totiž počítá s rozšířením překladiště Starzone, na něž si místní stěžovali již před lety. Na základě tehdejších stížností pak na místě vznikla protihluková stěna.

„Změna územního plánu rozšířením průmyslové zóny logistického centra Starzone představuje jednoznačně negativní zásah do příměstské krajiny. Povede to ke zhoršení stavu životního prostředí, ke značnému ovlivnění našich životních podmínek, zásahu do našich vlastnických práv a poklesu ceny našich nemovitostí,“ ohradili se obyvatelé Černé za Bory v námitce proti novému územnímu plánu, kterou zaslali na odbor hlavního architekta pardubického magistrátu.

Rozšíření průmyslové zóny je v návrhu územního plánu vysvětleno snahou vytvořit podmínky pro vznik nových pracovních míst a zlepšit tak zaměstnanost ve městě. Tohle vysvětlení však obyvatelé okolních nemovitostí považují za účelové. „Vzhledem k prakticky nulové nezaměstnanosti, která v Pardubickém kraji je, není důvodem změny zřízení nových pracovních míst. Hlavním důsledkem bude jen zvýšení zisku stávajících provozovatelů,“ uvedli obyvatelé v námitce.

Další studie Lidem se nelíbí, že se rozšíření překladiště v návrhu územního plánu objevilo, aniž by byly provedeny studie, jak taková změna zvýší hlučnost a prašnost.

„V minulosti se tam takové studie dělaly a právě na jejich základě byla postavena protihluková stěna. Myslím, že v téhle fázi to není aktuální, ale pokud by se mělo začít stavět, udělaly by se další studie,“ řekla náměstkyně primátora Pardubic Helena Dvořáčková.

„Postup je nyní takový, že odbor hlavního architekta všechny námítky proti územnímu plánu vyhodnotí, poté je předloží mně jako pověřené zastupitelce a nakonec musí vypořádání s námítkami odsouhlasit také zastupitelé,“ vysvětlila náměstkyně.

Rozhodovat o námitkách bude ale pravděpodobně až nové zastupitelstvo, které vzejde z podzimních komunálních voleb.

„Podle mých informací přišlo na nový územní plán 69 připomínek a 318 námitek, bude tedy chvíli trvat, než se s tím odbor hlavního architekta vypořádá. Myslím, že by se to na jednání zastupitelstva mohlo dostat tak v prosinci,“ popsal Jakub Kutílek ze Strany zelených, který se na základě sesbíraných podpisů stal zástupcem veřejnosti, jenž může kontrolovat tvorbu územního plánu.

Podle Kutílka mají obyvatelé Černé za Bory mnoho možností, jak se proti rozšíření překladiště bránit. „Pokud by nebyli spokojeni s tím, jak na magistrátu vyhodnotili jejich námitku, mohou podat námitku také na krajský úřad nebo se obrátit na soud. Územní plán je navíc jen první krok, aby mohla nějaká stavba vzniknout. Je potřeba také stavební povolení nebo posouzení vlivu stavby na životní prostředí,“ dodal Kutílek.

Stížnosti kvůli překladišti nejsou nové

Není to poprvé, co si obyvatelé Černé za Bory stěžují kvůli překladišti Starzone. V roce 2010 jim vadilo, že ještě nezkolaudované překladiště překračovalo hlukové limity. „Stavebník v projektu uvedl jiné parametry, než jsou nakonec ve skutečnosti. Požádal o prodloužení zkušebního provozu do konce letošního roku. Do té doby musí udělat opatření, aby limity dodržel,“ prohlásila tehdy pardubická hygienička Bronislava Pozdřenová.

Zastupitelé tenkrát i přes odpor krajské hygienické stanice umožnili změnou územního plánu vznik parkoviště kamionů. „Foxconn prostory překladiště potřebuje. Mohlo by se klidně stát, že firma z města odejde,“ vysvětloval postup zastupitelů tehdejší primátor Pardubic Jaroslav Deml.

Jihlava dostala 12 návrhů na úpravu středového Masarykova náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 16.08.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz +1, Návštěvnost: 42 071

Obsahové duplicity: 15.08.2018 - archiweb.cz [URL](#)

Jihlava dostala 12 návrhů na úpravu středového Masarykova náměstí

(ČTK) - Jihlava dostala 12 návrhů na úpravy centrálního Masarykova náměstí. Porota vybere vítěze a další oceněné v září, městský odbor rozvoje předtím zkontroluje formální správnost návrhů. Vyplývá to z údajů zveřejněných na webu radnice. Masarykovo náměstí s rozlohou 3,7 hektaru patří mezi největší v Česku, je součástí městské památkové rezervace. Architektonickou soutěž na jeho revitalizaci vyhlásilo město v květnu, přihlášky bylo možné posílat do začátku tohoto měsíce.

"Soutěž probíhá anonymně, identita účastníků není známa ani porotcům. Autoři všech návrhů jsou odtajněni až po vyhodnocení," uvedla v tiskové zprávě koordinátorka projektu Tereza Kafková. Porotě předsedá architekt Petr Pelcák, mezi porotci jsou i další architekti a zástupci města. Přizvaní budou také znalci z oboru dopravy a památkové péče.

Výsledky soutěže a všechny návrhy pak město zveřejní. "K vybranému návrhu se uskuteční veřejné plánovací setkání, na kterém bude veřejnost moci diskutovat s autory," uvedla Kafková. Tito autoři by pak měli zpracovat finální podobu studie úprav náměstí. Na ni naváže tvorba další potřebné dokumentace.

Předmětem soutěže je revitalizace, která střed krajského města zatraktivní pro obyvatele i návštěvníky. Změny by se měly týkat dopravy i zeleně. Po zveřejnění návrhů se ukáže, zda se architekti dotkli i kritizované budovy obchodního centra Prior.

Samotné úpravy náměstí bude město podle dřívějších vyjádření jeho zástupců asi provádět po etapách. Postup už zřejmě bude na politicích, kteří vzejdou z podzimních komunálních voleb.

5 designérů soutěží o zakázku na orientační systém Národního muzea [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.08.2018, Zdroj: czechdesign.cz, Návštěvnost: 60 665

Národní muzeum ve spolupráci s CZECHDESIGN vyhlašuje uzavřenou soutěž na řešení informačního a orientačního systému, který propojí Historickou a Novou budovu Národního muzea současným, funkčním a uživatelsky přívětivým systémem. K účasti do této soutěže bylo vyzváno 5 autorských týmů složených z grafických designérů, produktových designérů a architektů.

Po prvním neúspěšném pokusu o vyhlášení otevřené soutěže, do které se nepřihlásil dostatek kvalitních návrhů, se Národní muzeum rozhodlo oslovit CZECHDESIGN. Náš tým odborníků má s pořádáním designérských soutěží pro firmy i pro veřejné instituce, které mají často specifické potřeby, bohaté zkušenosti. Nastavil pravidla soutěže, provedl rešerši, doporučil designéry k oslovení a společně s Národním muzeem připravil takové zadání soutěže, aby bylo férové pro soutěžící a přineslo Národnímu muzeu co nejkvalitnější výsledek.

Cíl projektu Cílem soutěže je najít řešení pro informační a orientační systém Historické a Nové budovy Národního muzea, které umožní návštěvníkům i zaměstnancům snadnou orientaci v prostoru obou budov. Dalším cílem je také propojit obě stylově od sebe velmi vzdálené budovy nově vznikajícího komplexu současným, funkčním a uživatelsky přívětivým systémem při respektování architektonických stylů obou budov. Součástí projektu je grafické řešení informačního a orientačního systému a ideový návrh jeho pasivních prvků (stojany, cedule) pro obě budovy.

Průběh soutěže Soutěž bude probíhat jednokolově s osobní prezentací účastníků před odbornou porotou.

Výsledky budou známy už na konci září. Vše tedy směřuje k otevření první části Historické budovy Národního muzea u příležitosti stého výročí vzniku samostatného československého státu 28. října 2018, kde by měla být instalována provizorní verze nového informačního a orientačního systému. Finální podoba by poté měla vzniknout do března následujícího roku.

Soutěžní návrhy bude hodnotit odborná porota skládající se ze 7 členů:

Rostislav Vaněk, typograf a grafický designér

Petr Polák, produktový designér

Josef Smutný, architekt a autor architektonického řešení návštěvníckého pohybu po budovách NM

Jana Vinšová, ředitelka CZECHDESIGN

Michal Stehlík, náměstek pro centrální sbírkotvornou a výstavní činnost NM

Ivo Macek, ředitel Přírodovědeckého muzea NM

Lea Procházková Matvijová, vedoucí oddělení marketingu NM

Soutěžící o výhru v podobě zakázky na řešení informačního a orientačního systému v hodnotě 500 000 Kč se utká 5 autorských týmů. Všechny týmy za svou účast v soutěži získají skicovné ve výši 25 000 Kč. Vzhledem k tomu, že soutěž neřeší pouze grafické zpracování informačního a orientačního systému, ale požaduje návrh i na tzv. pasivní prvky (stojany, cedule atd.), měli všichni oslovení designéři vytvořit svůj vlastní autorský tým skládající se z grafického designéra a produktového designéra nebo architekta. Soutěžící mají ve svých návrzích poměrně volnou ruku. Národní muzeum po nich totiž nežadá, aby navazovali na aktuální vizuální identitu Národního muzea, ale aby naopak tvořili svébytné prvky interiérů obou budov.

Mezi 5 oslovenými designéry jsou:

Roman Černohous + esté architekti Typograf a grafický designér Roman Černohous absolvoval v roce 2010 pražskou UMPRUM v ateliéru Karla Halouna, obor Písmo a typografie. Nejznámější akcí, na které se Roman Černohous podílel, byla výstava Znáte Prahu? Město v mapách, datech a číslech pořádané Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Právě u tohoto projektu měl na starosti jeho kompletní vizuální styl. Roman Černohous se rozhodl v soutěži spolupracovat s pražským architektonickým studiem esté architekti, které tvoří Michal Škrna a Tereza Tejkalová. Rozhodně se nejedná o první spolupráci Černohouse a esté architektů. Společně se již třeba podíleli na tvorbě filmových hal pro Prague Studios.

Petr Hák Architecture/Design Petr Hák je úspěšným designérem, zabývajícím se především tvorbou interiérů a interiérových doplňků. V roce 2013 absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, kde nyní působí jako asistent v ateliéru Designu nábytku a interiéru. Petr Hák patří mezi designéry, kteří se pravidelně představují na nejprestižnějších designérských akcích u nás. Jedním z jeho největších úspěchů je výhra Czech Grand Design za rok 2015 v kategorii Objev roku.

Stanislav Holý + Miroko Maroko Designér Stanislav Holý má za sebou úspěšné studium na UMPRUM v oboru produktový design pod vedením Michala Froňka, Jana Němečka a Michala Maláška. V roce 2017 byl nominován v kategorii Objev roku v rámci Czech Grand Design a na Ceny Designbloku. Také se již podílel na výstavách v Paříži, Bruselu, Miláně či Londýně. V soutěži Národního muzea bude spolupracovat s grafickou designérkou Miroslavou Mitískovou známou jako Miroko Maroko. Miroslava Mitísková absolvovala Ateliér grafického designu a nových médií také na pražské UMPRUM. Se svou diplomovou prací Theatrum orbis terrarum se v roce 2015 účastnila výstavy výběru Diploma Selection na Designbloku.

Ondřej Horáček + Mjolk architekti Ondřej Horáček sám sebe označuje za grafika a brand-designéra. V roce 2007 absolvoval Fakultu umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci v oboru vizuální komunikace. V současné době se nejvíce věnuje tvorbě vizuálních identit, plakátů a webových stránek. Mezi jeho úspěchy se řadí informační systém pro čtvrť Nový Bor v běloruském Minsku, informační a orientační systém města Jablonec nad Nisou nebo vizuál uměleckého festivalu Artweek. Ondřej Horáček vytvoří liberecký autorský tým s architektonickým studiem Mjolk architekti, se kterým již spolupracoval právě pro jabloneckou realizaci. Toto studio se skládá ze tří členů: Jan Mach, Jan Vondrák a Lukáš Holub. Všichni jsou absolventi Fakulty umění a architektury v Liberci a jsou okouzleni skandinávským stylem.

Markéta Steinert + Herrmann & Coufal Grafická designérka Markéta Steinert je absolvoventka pražské UMPRUM, kde studovala v ateliéru Grafického designu a vizuální komunikace. I když na UMPRUM diplomovala teprve před dvěma lety, podílela se již na mnoha úspěšných projektech jak s komerčními, tak i neziskovými institucemi. Mezi její nejúspěšnější realizace patří např. vizuální identita posledních dvou ročníků Letní filmové školy Uherské hradiště, nové logo a vizuální identita pro Národní hřebčín Kladruby nad Labem či grafický design publikace Budoucnost designu. V soutěži se rozhodla spolupracovat s designérským duem Herrmann & Coufal, se kterými již má za sebou spolupráci pro kladrubský hřebčín. Designéři Eduard Herrmann a Matěj Coufal se zaměřují především na produktový a interiérový design. Matěj Coufal v současné době studuje na UMPRUM v ateliéru Produktového designu pod vedením Michala Froňka a Jana Němečka, Eduard Herrmann je již jeho absolventem. Oba designéři mají za sebou výstavy v různých světových metropolích, mezi které patří např. New York, Tokio nebo Paříž. Získali také prestižní ocenění EDIDA a Eduard Herrmann byl vyhlášen objevem roku

2016 Czech Grand Design.

Developeři jsou v Brně naštvaní na úředníky, že jim zdržují výstavbu [URL](#)

WEB, Datum: 15.08.2018, Zdroj: [modernibrno.cz](#) +4, Autor: Veronika Horáková Zdroj, Návštěvnost: 22 704

Obsahové duplicity: 14.08.2018 - [24zpravy.com](#) [URL](#), [idnes.cz](#) [URL](#), [regiony.impuls.cz](#) [URL](#), 11.08.2018 - Mladá fronta DNES

Autor: Veronika Horáková / Zdroj: [brno.idnes.cz](#)

Developeři se v Brně dostali do nezáviděníhodné situace. Vše odstartovala novela stavebního zákona, která měla zrychlit proces vydání stavebních povolení. V Brně má ale opačný efekt. Na povolení se teď čeká i rok. Mezi zásadní změny v novele zákona platné od začátku ledna totiž patří podmínka, že k jakékoliv nové stavební činnosti je potřeba závazné stanovisko odboru územního plánování a rozvoje magistrátu (OÚPR).

A právě tady nastal zásadní problém. Úředníci jsou v Brně zahlceni požadavky a na jejich vyjádření se čeká až půl roku, celý proces se může natáhnout třeba na rok.

Rozzlobení developeři hrozí, že začnou stavět jinde, přestože Brno stále bojuje s nedostatkem bytů.

„To se prostě nedá. OÚPR je absolutně nečinný. Úředníci se k požadavkům staví zády, aby náhodou neudělali chybu a neměli postih,“ je naštváný brněnský developer Miroslav Vymazal, jehož synové nedávno koupili funkcionalistický palác Typos.

Podobný přístup podle něj jinde v České republice není. „Brno se kvůli takovému chování vůči developerům zakonzervuje a firmy začnou stavět jinde,“ tvrdí.

Chtějí stavět, musí ale čekat na úředníky

Potíže hrozí především firmám, které staví na dluh. „Musí plnit termíny a splácet. Místo toho, aby tedy začaly stavět, čekají, až se úředníci vyjádří,“ poznamenal Vymazal.

Nespokojení stavebníci se obrací s dotazy i na městské části. A stížnosti řeší i krajský odbor územního plánování a stavebního řádu.

„Stěžují si, že úředníci nedodržují zákonem stanovený termín,“ přiblížila vedoucí odboru Eva Hamřlová.

Náměstek brněnského primátora pro územní plánování Martin Ander (Zelení) potíže přiznává. Podle jeho slov úředníky svými požadavky zahltil stavební úřad, který chtěl vyjádření i k marginálním věcem.

„Tak trochu zaspal stát. Dal sice úřadům územního plánu novou kompetenci, ale zároveň jim nebyl schopen říci, jakým způsobem ji mají vykonávat,“ vysvětlil Ander, proč úředníci nebyli schopni vydávat stanoviska v zákonné lhůtě. Tedy do třiceti dnů.

Nabrali nové úředníky, aby stíhali

První metodický pokyn dostali až na konci května. „Do té doby panovaly pochybnosti ze strany stavebních úřadů, kdy je skutečně nutné mít závazné stanovisko odboru územního plánování. A protože byli opatrní, tak po nás chtěli vyjádření ke všemu. U jakékoliv blbosti, třeba změny kolaudačního rozhodnutí, kdy si někdo jen předělal místnost. Co k tomu můžeme říci, když už budova stojí?“ dodal Ander a přiznal, že také evidují stížnosti developerů.

Zároveň slíbil, že se situace zlepší. Magistrát už přijal několik opatření, která k tomu mají pomoci.

„Rozhodli jsme odbor územního plánování personálně posílit o osm míst a okamžitě jsme vypsalí výběrové řízení. Většina pozic je již obsazených,“ přiblížil Ander jednu ze změn. Navíc došlo k omezení úředních hodin OÚPR na pondělí a středu, aby měli úředníci více času na vyřizování požadavků.

Podle Českého statistického úřadu (ČSÚ) dokonce v prvním pololetí letošního roku klesl na jižní Moravě počet dokončených bytů. Bylo jich celkem 1 668, to znamená o 370 méně než za prvních šest měsíců loňského roku.

Na počtu dokončených bytů v celé republice se kraj podílel 11,2 procenta, ve srovnání krajů byl počet dokončených bytů třetí nejvyšší. Jižní Morava je spolu s Prahou jediná, kde dokončená bytová výstavba poklesla.

Vedoucí odboru dostal v minulosti pokutu od komory architektů

Obtížnou situaci se s brněnským magistrátem snaží řešit předseda správní rady Asociace brněnských architektů a stavitelů Marek Vinter. „Zatím jsem ale z jejich strany žádnou pozitivní změnu nepocítil,“ poznamenal.

Podle Vymazala je navíc nevhodné, aby v čele strategicky důležitého odboru územního plánování seděl člověk, kterého Česká komora architektů vyloučila ze svých řad.

S Dušanem Novotníkem totiž vedli disciplinární řízení. Proč, to ale komora odmítla komentovat. Na svých stránkách pouze uvádí, že udělila pokutu, výši nespecifikovala.

Novotník tvrdí, že neví, o co se jedná, protože se o to nezajímal. „Měl jsem vážné rodinné problémy a komoře jsem se nevěnoval. Musím se podívat, o co šlo. Nicméně na mou kompetenci vést odbor to nemá vliv,“ reagoval.

Architekt roku už má pět finalistů, podívejte se na jejich projekty [URL](#)

WEB, Datum: 14.08.2018, Zdroj: e15.cz, Návštěvnost: 4 428 212

Blíží se vyhlášení soutěže Architekt roku. Ta se zaměřuje na osobnosti, které se během uplynulých pěti let významně zasloužili o architekturu v Česku. Ve fotogalerii si prohlédněte, s jakými projekty finalisté poroty zaujali.

Členové poroty, kterou tvoří například Adam Gebrian nebo Regina Loukotová, posuzovali 16 nominovaných, z nichž nakonec vzešla pětice finalistů – architekti Zdeněk Fránek, Petr Hájek, Petr Hlaváček, liberecký ateliér MJÖLK a architektonická dvojice Miroslav Vodák a Tomáš Zdvihal z platformy CBA, jež dle mínění porotců přispívá k lepšímu pochopení role architektury ve společnosti.

„Sledujeme celkový přínos nominované osobnosti pro společnost, její profesní a morální integritu, vliv na vznik kvalitní architektury a rozvoj prostředí, odbornou úroveň i osobní nasazení,“ říká člen poroty Josef Pleskot.

Vyhlášení soutěže proběhne 11. září 2018 v prostorech CAMP v Praze.

15 fotografií

Ministr kultury chce o otáčivém hledišti mluvit hlavně s občany [URL](#)

WEB, Datum: 13.08.2018, Zdroj: archiweb.cz, Návštěvnost: 193 815

Český Krumlov - Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) si dnes v Českém Krumlově prohlédl při pracovní cestě zámek i otáčivé hlediště v zámecké zahradě. O točně mluvil s památkáři, chce se ještě kvůli této divadelní scéně setkat s místními politiky, zástupci UNESCO a hlavně s občany, než rozhodne, co s hledištěm dál. ČTK to v tiskové zprávě oznámila Ivana Awwadová z tiskového oddělení ministerstva kultury.

Podle památkářů narušuje hlediště postavené v éře socialistického Československa charakter zámecké zahrady. Na tento fakt poukazuje i mezinárodní organizace UNESCO, na jejímž seznamu Český Krumlov figuruje od roku 1992. Otáčivé hlediště letos slaví 60 let.

Staněk dnes o točně mluvil s památkáři. "Mám v plánu se také setkat s regionálními politiky, s Českým národním výborem ICOMOS, zástupci UNESCO a především také s veřejností, protože si myslím, že je potřeba o této věci diskutovat, najít rozvázný postup a nečinit žádná unáhlená rozhodnutí a velká gesta," uvedl Staněk.

Jeho předchůdce ve funkci Ilja Šmíd (za ANO) chtěl, aby se otáčivé hlediště přesunulo ze zámecké zahrady do areálu bývalého zahradnictví. Naopak premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) v červnu ČTK řekl, že by točna měla zůstat v zámecké zahradě. "Lidé si na to zvykli, je potřeba investovat do zázemí pro umělce, kteří tam vystupují. Lidé to berou, že tam (točna) patří, a lidé nemají rádi změny," řekl v červnu Babiš.

Nynější točna patří městu České Budějovice. Jihočeské divadlo, které na otáčivém hledišti hraje, má s památkáři smlouvu na pronájem zahrady do konce roku 2020. Novou točnu, jejíž podoba by měla vzejít z architektonické soutěže, chce Jihočeské divadlo přesunout do divadelního traktu v bývalém zahradnictví. Zámecká zahrada by se o tento divadelní trakt rozšířila, nyní jde o neudržované místo za zdí zámecké zahrady.

Nová točna by podle odhadů stála stamiliony korun. Mohla by vzniknout podle návrhu scénografa Joana Brehmse z roku 1972. Měla by dvě hlediště, mezi nimiž by byl komorní hrací prostor. Původní otáčivé hlediště se poprvé roztočilo před 60 lety, 9. června 1958. Jihočeské divadlo mělo loni tržby z otáčivého hlediště 32,9 milionu Kč, přijelo 56.528 diváků.

Bourání s Jurášem Lasovským: Na Vltavě by mohly plout multifunkční pontony místo

nehybých lodí [URL](#)

WEB, Datum: 13.08.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

„Kodaň se mi líbí hlavně kvůli kolům a využívání veřejného prostoru. V létě a na jaře je to jako venkovní obývací

– lidé se setkávají venku a posedávají na ulicích,“ říká Juráš Lasovský, architekt, který pracuje v ateliéru v Dánsku, spolu se zbytkem týmu ale navrhuje budovy po celém světě. Na kole se podle něj v Kodani jezdí skvěle, v Praze by se prý dalo jezdit stejně dobře.

Juráš Lasovský pracuje v architektonické firmě 3XN v Kodani. Než se do ateliéru dostal, prošel jako stážista mnoha firmami a projekty po celé Evropě. „Mojí náplní práce jsou soutěže. Dělán návrhy pro architektonické soutěže. V týmu jsou většinou na začátku 3 nebo 4 lidi, všichni skicujeme ve 3D. Většinou máme tak měsíc a půl na projekt,“ popisuje svou práci Juráš Lasovský. Před svým působením v Dánsku byl Juráš Lasovský na stáži v holandské The Why Factory. „Projekty jsou tam většinou jako z jiného světa. Pracoval jsem na projektu pětiminutové město. Testovalo se určité milionové město a hlavním faktorem byla rychlost – dostat se z bodu A do bodu B třeba za 5 minut. Testovali jsme tedy různé dopravní prostředky, jako třeba Formulí 1, jízdu na kole, velbloud a tak dále. Zpětně to určuje urbánní strukturu a to, jak město vypadá.“

Rozhovor Adama Gebriana s architektem Jurášem Lasovským jsme v pořadu Bourání vysílali 2. 1. 2017.

Před The Why Factory byl Juráš Lasovský na stáži ve slavné MVRDV architekta Winyho Maase. První projekt byl komiksové muzeum v Číně, později MVRDV spolupracovala právě s The Why Factory na projektu Vertical Village ve městech východní Asie. „Bylo to o tom udělat protiklad uniformním domům a mrakodrapům v Asii. Vertical Village měla přinést diverzitu – lidé si měli navrhovat jednotky urbánního bloku města sami,“ říká Lasovský.

Současná práce v ateliéru 3XN je pro Lasovského další zkušeností a dalším prostorem k růstu. „Stále se učíme jeden od druhého,“ říká. Tým, ve kterém pracuje, má asi 100 lidí z nejrůznějších zemí. „Kolektiv lidí ze všech koutů světa, a to nahlížení na každý projekt mě na tom moc baví a nedokážu si představit, že bych navrhoval něco sám.“ V Kodani si nejméně užívá život na kolech. „Praha má typografii jinou než Kodaň. Tam sice není tolik kopců, ale často jízdu na kolech znesnadňuje vítr a špatné počasí. Tento život na kole by tedy byl možný úplně stejně v Praze, jako tam. Závisí to na mnoha faktorech – veřejné dopravě a třeba počtu aut. Kodaň to poměrně radikálně omezuje,“ říká architekt.

Prahou se Lasovský zabýval už ve své diplomové práci, kdy navrhoval most přes Vltavu. Účastnil se také soutěže Archipu a projektu reSITE, která hledala nové využití pražské řeky. Když se soutěž vypsala, rozhodl se přihlásit i proto, že sám žije nedaleko Palackého náměstí a Vltavu má rád. „Chtěl jsem vymyslet nějakou typologii vodního nábytku, který by se pohyboval po řece a zároveň by měl nějakou funkci, třeba tribuna. Tyhle části by se daly seskupovat dohromady a aktivovat život okolo a na řece, například vytvořením plochy pro bruslení,“ říká Lasovský. U náplavky ho nejméně zlobí nefunkční lodě, které stojí u břehu a fungují jako restaurace. „Měl jsem pocit, že by se ty objekty měly pohybovat a že by měly rotovat. Takhle ty lodi vlastně brání ve výhledu,“ říká. Tento projekt nazval Prague Activators k oživení a aktivaci řeky. Plovoucí objekty vhodné k sezení ale třeba i ke koncertům by se pohybovaly po řece skrze Prahu a obohacovaly by tak život na Vltavě a kolem ní. Jaké další nápady pro Prahu má architekt Juráš Lasovský? Poslechněte si celé Bourání.

Začalo projektování nové podoby Štěpánčina parku v Prachaticích

RÁDIO, Datum: 13.08.2018, Zdroj: Rádio Blaník - jih, Strana: 1

moderátorka

Začalo projektování nové podoby Štěpánčina parku v Prachaticích. V loňském roce město uspořádalo architektonickou soutěž. O budoucím vzhledu parku rozhodovala i veřejnost. O konkrétních změnách informuje Antonín Jurčo z městského úřadu.

Antonín JURČO, městský úřad

Dojde k určitému novému trasování komunikací. Park by měl být ohraničen symbolickou zídou, připomínající původní oplocení.

moderátorka

Návrh počítá i se zachováním stávajícího altánu. Plocha před ním pak bude sloužit k pořádání různých společenských akcí.

StB týrala vězně v Uherském Hradišti elektrickým proudem. Z věznice má být muzeum [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.08.2018, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Šárka Kabátová, Návštěvnost: 8 085 896

PRAHA/UHERSKÉ HRADIŠTĚ Cesta omšelým schodištěm věznice v Uherském Hradišti ke ztemnělé chodbě se samotkami působí i bez hlubších znalostí minulosti depresivně.

Tamní pochmurná atmosféra ale ještě zhoustne, pokud si návštěvník přečte autentické výpovědi zde v minulosti držených politických vězňů, v nichž detailně popisují praktiky Státní bezpečnosti. Na místě by mělo vzniknout muzeum totality, na jehož vybudování by se mělo podílet samotné město a Zlínský kraj.

Hodinové výslechy plné násilí nebyly v 50. letech ve věznici v Uherském Hradišti rozhodně ničím výjimečným, staly se běžnou součástí praktik tamních příslušníků Státní bezpečnosti v čele s Aloisem Grebeníčkem (otcem poslance za KSČM Miroslava Grebeníčka), jenž proslul svou krutostí.

Šlo o život, líčili vězni

„Musel jsem hrát blázna, abych nebyl popraven. Věděl jsem, že jde o život,“ vylíčil v minulosti místní poměry bývalý politický vězeň Ladislav Smékal. Nejen jeho výpověď si návštěvník bezplatné prohlídky bývalé věznice může přečíst na informačních cedulích u každé z cel, jejichž prázdnota a špatný stav umocňují dojem z hrůz minulého režimu.

„Byl jsem kopán do různých částí těla, mořen hladem, spával jsem s řetízky nad hlavou, když jsem ve spánku stáhl ruce pod deku, tak mě hned bachaři vedli pod studenou sprchu. Mám ještě dnes na právě straně čela jizvu po úderu boxerem od estébáka Holuba,“ citují pak záznamy Aloise Kováře, který zde byl vězněn v 50. letech minulého století.

Praktiky StB v Hradišti bývají často srovnávány s činy gestapa. Při výslechu používali velitelé Státní bezpečnosti mimo jiné elektrický proud. Elektrody střídavě přikládali na nohy, spodní část páteře či genitálie. Takto týraný vězeň Rudolf Lendhard byl za těchto podmínek přinesen i odnesen k soudu na nosítkách. Nakonec ho museli přinést i pod šibenici a doslova vysadit do oprátky.

Objekt chátrá

Bývalá věznice na okraji Uherského Hradiště, která stále připomíná děsivé okamžiky minulého století, dnes zeje prázdnotou. Čas od času se po areálu procházejí skupiny zájemců o historii. Ty chátrajícím areálem provázejí členové spolku Memoria, kteří se snaží o přeměnu a především záchranu rozlehlého areálu.

Občanská iniciativa za důstojné využití věznice v Uherském Hradišti prosazuje myšlenku pietního využití historicky nejceněnějších částí věznice za účelem vytvoření památníku a muzea mocenské perzekuce.

Plán spolku je na dobré cestě. Záměr již posvětil Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a regionální dislokační komise v Brně. Nyní musí přerod objektu, z něhož část bude zachována pro pietní a muzejní účely, odsouhlasit vláda.

„Agendu má pod sebou místní Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, poprvé vedou tak velký projekt. Zdá se mně, že k věci přistupují naprosto zodpovědně po všech stránkách, a tak je budoucnost věznice v dobrých rukou. Za náš spolek jsme součástí pracovní skupiny, která řeší přesnou podobu muzejního využití. Při každé příležitosti si taky neodpustíme připomenout potřebu archeologického průzkumu a architektonické soutěže,“ uvedla za uskupení pro server Lidovky.cz Anna Stránská.

Spolek Memoria vznikl v době, kdy věznici hrozila veřejná dražba. „Na jejím místě mohlo stát cokoliv, třeba parkovací dům, jak tehdy zaznívalo. Za úspěch naší činnosti považuji třeba právě to, že už i širší veřejnost si je vědoma, že s místem hradištské věznice je třeba naložit pietně a důstojně, zkrátka odpovídajícím způsobem tomu, co se zde během 20. století dělo. Hradištský kriminál byl koncem 40. a začátkem 50. let považován za jeden z nejhorších,“ dodává Stránská.

Justiční areál

Část objektu věznice bude mít jiné využití. Poslouží Okresnímu soudu v Uherském Hradišti, Okresnímu státnímu zastupitelství a Probační a mediační službě. Vzhledem k velikosti komplexu se takové řešení podle spolku

Memoria jeví jako logický krok.

„Z části, kde se nachází vězeňská kaple a trakt samotek, by mělo být především pietní místo – citlivě rekonstruované, až kontemplativní. Další části by měly sloužit k živé práci s pamětí a historií, sídlit by zde mohla pobočka Post Bellum – Paměti národa. Tato organizace dělá ohromně záslužnou činnost, z které může čerpat osobně každý z nás, ale taky celá společnost,“ doplnila pak k záměru Stránská.

foto: Jiří Seydler

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM) se bývalou věznicí v Uherském Hradišti začal zabývat v roce 2016, kdy připravil Memorandum o využití bývalé věznice.

JEDNÁNÍ S ÚŘADY

Záměr byl posvěcen od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Ten následně zpracoval materiál do Regionální dislokační komise v Brně. Ta v souladu s úřadem jednomyslně schválila využití areálu věznice tak, že bude vybudováno Muzeum totality, a dále bude budova po rekonstrukci využita jakožto justiční areál.

V současné době připravuje materiál ke schválení vládě. „Naší prioritou je, aby bylo po desítkách let zastaveno chátrání této unikátní památky s pohnutou historií, a aby budova po rekonstrukci našla nové a smysluplné využití,“ uvedl mluvčí ÚZSVM Radek Ležatka.

Post Bellum záměr vítá. „Podporujeme záměr vzniku důstojného památníku obětem nacistické a komunistické totalitní ideologie v bývalé věznicí v Uherském Hradišti a jsme připraveni spolupracovat s případnými realizátory projektu. Na začátku roku 2018 jsme otevřeli pobočku Paměť národa Střední Morava, v jejíž působnosti je právě Uherské Hradiště,“ uvedl pro server Lidovky.cz Martin Kroupa, koordinátor regionálních poboček Paměti národa. A dodal, že by Post Bellum v prostorách bývalé vazební věznice rádo otevřelo centrum, ve kterém by příběhy konkrétních vězňů představilo veřejnosti.

Praha by na stavbu bytů měla mít vlastního developera, myslí si odborník [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.08.2018, Zdroj: idnes.cz +2, Autor: Benedikt Lederer, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 10.08.2018 - Mladá fronta DNES, regiony.impuls.cz [URL](#)

Náklady na bydlení v Praze stále stoupají. Podle plánovače rozvoje města nelze trend zvrátit. Zamezení růstu cen by pomohla výstavba více bytů. Aby bylo město aktivnější, mohlo by si koupit developera se zkušenostmi s výstavbou, říká Tomáš Lapáček, ředitel sekce strategií a politik na Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR).

Může se stát, že z města kvůli ceně bytů vypadne střední třída a zůstanou tu jen boháči a lidé v obecním zlevněném bydlení?

Je tu takové nebezpečí. Úplně si nemyslím, že by hrozilo, že v Praze budeme mít jenom milionáře a sociální bydlení. Když se ale podíváte do měst jako Mnichov, uvidíte, že střední třída bydlí zhusta v takovém vnějším prstenci okolo města. Do téhle fáze bychom se nechtěli dostat. Ale je tu takové nebezpečí, pokud by se situace neřešila a zastavila se výstavba.

Nebo pokračovala ve stávajícím trendu...

... který je klesající, co se týče povolování výstavby. Souhlasím. Střední třída teď zvažuje, zda si koupí byt v Praze, což může být problém, protože pokud jde o rodinu s dětmi, potřebují velikost tak 4+1, na kterou ale nemají dost peněz. Anebo si mohou pořídit domek za Prahou. Jenže do toho zase musíte přičíst náklady za dopravu, když do města pak dojíždíte. Nejen ze středních Čech. Z Liberce vám trvá cesta do Prahy asi hodinu. Vlakem z Pardubic a Kolína také. To už je vlastně předměstí Prahy.

Takže mohou lidé do Prahy jen dojíždět, ale nežít v ní?

Ono už se to v určité míře děje. Jenže my se odlivu obyvatel a jejich dojíždění snažíme vyhnout. Je to zátěž pro dopravní infrastrukturu i životní prostředí. Struktura pražského obyvatelstva má být rozmanitá. Silná střední třída je základ.

Kolik musí v Praze vznikat ročně bytů, aby se zamezilo růstu cen za bydlení?

V roce 2015 jsme vypracovali odhad, který říkal, že musí ročně vzniknout šest tisíc bytů, aby to mělo vliv na trh. S ohledem na to, jaký nám od té doby narůstá dluh ve výstavbě bytů, je však třeba vybudovat ročně zhruba deset tisíc bytů. Nemohu však garantovat, že i tak cena neporoste. Pokud bude město aktivní, může se nám

podat stoupaní ceny zastavit nebo docílit alespoň toho, aby rostla udržitelněji.

Většinu pozemků k zástavbě vlastní developeri. Na rozlehlých lokalitách však nemohou stavět kvůli stavebním uzávěrám. Nemělo by jim město zvednout stavidla, aby mohli rychle stavět, když se situace jeví tak černě? Nemůže dát všem zelenou. Stavební uzávěry jsou jeden z mála nástrojů, jak město může zabránit živelné výstavbě, nad kterou nebude mít kontrolu. Praha má nějaký zájem, jak se má rozvíjet. Proto by se měla nejdříve dohodnout s developerem, co on dá městu na oplátku za to, že mu umožní stavět. Vystaví třeba školky, silnice, lesík, obchodní centrum, kanceláře. Sám developer na tom všem vydělá. Také je důležité, aby město dalo investorům právní jistotu, co se týče povolovacích procesů ve výstavbě.

Proč?

Jeden z problémů u nás je, že ani nevíte, zda na konci několikaletého procesu dostane projekt povolení. A to se zase projevuje do ceny bydlení. Developer to započítává do nákladů, protože mu v projektu leží mnoho peněz, které si i půjčil.

Měla by sama metropole být aktivnější, co se týče výstavby?

Vykupovat větší pozemky a sama je zastavovat?

Město by asi nemělo být aktivním stavebníkem. Jde totiž o hrozně dlouhý učební proces. Kdyby si teď magistrát řekl, že do toho chce jít, založil by pro to na úřadě odbor, kde by byli třeba tři lidi a ti by měli vést výstavbu. Než by se naučilo město správně a konkurenceschopně stavět, trvalo by to a šlo by o zbytečnou časovou ztrátu. Spíše může město koupit developera. Třeba Mnichov ho má, ačkoli tam je to dáno i poválečnou obnovou města. Jakého developera? Nějaké velké pražské hráče, kteří mají i řadu pozemků, nebo menšího, jenž má jen zkušenosti?

Jde o know-how. De facto by do sebe vtáhlo jednotku, která už problematiku developmentu zná a nemusela by tak ztrácet čas s učením.

Některé strany v rámci předvolební kampaně slibují stavět tisíc obecních bytů ročně. Může mít bydlení od města, které má mít nižší než běžný nájem, vliv na cenu bydlení?

V Praze je nyní asi 600 tisíc bytových jednotek. Každý rok by se mělo postavit 10 až třeba 15 tisíc nových bytů. My doporučujeme, aby město ročně postavilo minimálně 500 obecních bytů. Samozřejmě je to relativně malé číslo v poměru k celku. Ale už jen to, že město aktivně do trhu vstoupí, dává určitý signál. Najednou se objevuje hráč – město, kterému nejde jen o zisk. Není to v tu chvíli už tak, že koupíte byt teď, protože se nic nezmění. Existuje alternativa. Jde hlavně o změnu. Ač se může nepatrně projevit i v ceně bydlení, tak její skokové snížení se nedá předpokládat.

Praha řeší Airbnb a nutnost regulace této služby, kvůli které byty slouží jako hotely namísto nabídky dlouhodobého pronájmu. Může omezení Airbnb pomoci s cenou bydlení?

Problém s bydlením to samo o sobě nevyřeší. Jsme před dokončením analýzy o Airbnb v Praze, z níž už nyní vychází, že do Airbnb v Praze je zapojeno asi devět tisíc bytů. A to hlavně v centru metropole. Ale – má jít o regulaci služby, ne o její zákaz. Pravidla v jiných evropských městech umožňují, že se bytová jednotka dá nabízet třeba jen půl roku, nebo jen část bytu.

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Takže se Pražanům nemusí uvolnit byty v centru, protože nadále mohou sloužit Airbnb.

Ano. Nestane se, že by se všechny tyto byty přelily na rezidenční. Vlastníci mají právo nakládat se svou nemovitostí svobodně. Praha by však neměla zůstat pozadu v tomto celoevropském trendu a Airbnb regulovat. K omezení přistoupila dnes už téměř všechna evropská města. Je to i signál pro lidi. Město ví, co se děje v jeho revíru, chce omezit tuto šedou ekonomiku, která se službou souvisí, a nastavit pravidla.

Návrh nového územního plánu doporučuje nerozpínat město do krajiny, ale stavět uvnitř jeho hranice – na brownfieldech či v prolukách v centru. Nepřijde však Praha o svou tvář, když vedle historických budov vzniknou moderní?

Nechci dělat laciná přirovnání, ale tvář člověka se také celý život mění. Je jasné, že se mění k tomu, že jednou umře, což u města nechceme. Podstatné je, že tvář se mění, a teď jde o to, jaké rysy chceme zachovat. Město je živoucí organismus. Taky nebudete nosit kalhoty, které vám už dávno nepadnou, jen proto, že k nim máte citové pouto. Estetickou hodnotu musíme vyvažovat socioekonomickou udržitelností.

Taková rozhodnutí však často nepřinášejí kladné body u veřejnosti. Myslíte, že politici půjdou do řešení bydlení v

Praze s takovou vervou?

Bude to o aktivní komunikaci s veřejností a developery a získávání si důvěry. Aby nikdo nikoho nepodrážel. Je ale dobré vždy pamatovat na to, aby lidé za zásah do pohodlí něco dostali. Když nové ulice zastaví výhled na pole, měl byste z toho těžit tím, že přibudou v okolí školky, knihovna a restaurace. Je třeba, aby do současné situace vstoupila nastupující politická garnitura a šlápla do toho. Zároveň město musí vytyčit směr, kterým se bude ubírat a držet se ho. A zároveň diskutovat se státem o změně legislativy, s městskými částmi o funkční spolupráci. Bude to možná někdy krvavé. Ale je to třeba. Jde o problém, který podle mě nové vedení města zděsí. Není totiž jen jedno kouzelné tlačítko, které zmáčknete a situace se vyřeší. Je to spíše velký DJ pult. Musíte hýbat s jednotlivými posouvátky a naslouchat. Jde o práci na celý večer. Nemůžete to jen pustit a jít na drink.